Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ 93/16/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 5ης Απριλίου 1993

για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους

(ΕΕ L 165 της 7.7.1993, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη αριθ.	Εφημερίδα σελίδα	ημερομηνία
►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 93/16/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 5ης Απριλίου 1993

για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 49, το άρθρο 57 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη φράση και το άρθρο 66,

την πρόταση της Επιτροπής,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (1),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

Εκτιμώντας:

ότι οι οδηγίες 75/632/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Ιουνίου 1975 περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων ιατρικής και περί των μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (3) και 75/363/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Ιουνίου 1975 περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τις δραστηριότητες των ιατρών (4), έχουν κατ' επανάληψη τροποποιηθεί κατά τρόπο ουσιαστικό· ότι πρέπει, επομένως, για λόγους ορθολογισμού και σαφήνειας, να κωδικοποιηθούν οι εν λόγω οδηγίες· ότι είναι, επιπλέον, σκόπιμο να συγκεντρωθούν οι εν λόγω οδηγίες σε ένα ενιαίο κείμενο, στο οποίο θα ενσωματωθεί και η οδηγία 86/457/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Σεπτεμβρίου 1986 περί ειδικής εκπαιδεύσεως στη γενική ιατρική (5)·

ότι, δυνάμει της συνθήκης, απαγορεύεται από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, κάθε διακριτική μεταχείριση με βάση την ιθαγένεια, όσον αφορά την εγκατάσταση και την παροχή υπηρεσιών· ότι η αρχή της ίσης μεταχείρισης με τους ημεδαπούς εφαρμόζεται ιδίως κατά την έκδοση αδείας που ενδεχομένως απαιτείται για την ανάληψη ή την άσκηση των δραστηριοτήτων των ιατρών, καθώς και κατά την εγγραφή ή τη συμμετοχή τους ως μελών σε επαγγελματικές οργανώσεις ή συλλόγους·

ότι κρίνεται, ωστόσο, ενδεδειγμένο να προβλεφθούν ορισμένες διατάξεις που να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση από τους ιατρούς του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών·

ότι, κατ' εφαρμογή της συνθήκης, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να μην παρέχουν καμία ενίσχυση, η οποία θα ηδύνατο να νοθεύσει τους όρους της εγκαταστάσεως·

ότι το άρθρο 57 παράγραφος 1 της συνθήκης προβλέπει την έκδοση οδηγιών για την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων· ότι η παρούσα οδηγία αποσκο-

(1) ΕΕ αριθ. L 125 της 18. 5. 1992, σ. 170 και ΕΕ αριθ. C 72 της 15. 3. 1993.
(2) ΕΕ αριθ. L 98 της 24. 4. 1992, σ. 6.
(3) ΕΕ αριθ. L 167 της 30. 6. 1975, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/658/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 73).
(4) ΕΕ αριθ. L 167 της 30. 6. 1975, σ. 14. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/658/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 73).
(5) ΕΕ αριθ. L 267 της 19. 9. 1986, σ. 26.

▼B

πεί στην αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων ιατρικής που επιτρέπουν την πρόσβαση στην ιατρική δραστηριότητα, καθώς και των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων ιατρικής ειδικότητας·

ότι, όσον αφορά την ειδίκευση των ιατρών, πρέπει να αναγνωρισθούν αμοιβαίως οι τίτλοι ειδικότητας, εφόσον αυτοί, χωρίς να αποτελούν προϋπόθεση για την ανάληψη της δραστηριότητας του ειδικού ιατρού, του παρέχουν ωστόσο τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί τον τίτλο ειδικότητάς του·

ότι η εξέλιξη της νομοθεσίας των κρατών μελών κατέστησε αναγκαίες ορισμένες τεχνικές τροποποιήσεις προκειμένου ιδίως να ληφθούν υπόψη οι μεταβολές της ονομασίας των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων των επαγγελμάτων αυτών ή της ονομασίας ορισμένων ιατρικών ειδικοτήτων, καθώς και η δημιουργία ορισμένων νέων ιατρικών ειδικοτήτων ή η κατάργηση ορισμένων παλαιών ιατρικών ειδικοτήτων που μεσολάβησε σε ορισμένα κράτη μέλη·

ότι πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις σχετικές με τα κεκτημένα δικαιώματα που αναφέρονται στα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους ιατρικής που χορηγούνται από τα κράτη μέλη και πιστοποιούν εκπαίδευση που έχει αρχίσει πριν από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας·

ότι, όσον αφορά την κατοχή του τίτλου εκπαιδεύσεως, επειδή μία οδηγία περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως των διπλωμάτων δεν περιλαμβάνει αναγκαστικά και την ουσιαστική ισοτιμία της εκπαιδεύσεως στην οποία αναφέρονται τα διπλώματα αυτά, πρέπει να επιτρέπεται η χρήση τους μόνο στη γλώσσα του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως·

ότι, προς διευκόλυνση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας από τις εθνικές διοικήσεις, τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν την υποβολή από τους δικαιούχους οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις εκπαιδεύσεως που απαιτεί η παρούσα οδηγία, μαζί με τους τίτλους εκπαιδεύσεώς τους, πιστοποιητικού των αρμοδίων αρχών της χώρας καταγωγής ή προελεύσεως που να βεβαιώνει ότι ο τίτλοι αυτοί είναι οι αναφερόμενοι στην παρούσα οδηγία·

ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών, οι οποίες απαγορεύουν στις εταιρείες την άσκηση της ιατρικής δραστηριότητας ή επιβάλλουν σ' αυτές ορισμένους όρους για την εν λόγω άσκηση·

ότι, σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών, η απαίτηση εγγραφής ή συμμετοχής ως μέλους σε επαγγελματικές οργανώσεις ή συλλόγους, η οποία συνδέεται με το σταθερό και μόνιμο χαρακτήρα της ασκούμενης δραστηριότητας στη χώρα υποδοχής, θα αποτελούσε αναμφίβολα εμπόδιο για τον παρέχοντα τις υπηρεσίες, λόγω του προσωρινού χαρακτήρα της δραστηριότητάς του· ότι πρέπει, επομένως, να αποκλεισθεί· ότι χρειάζεται, πάντως, στην περίπτωση αυτή να εξασφαλισθεί ο έλεγχος της επαγγελματικής πειθαρχίας, ο οποίος ανήκει στην αρμοδιότητα των επαγγελματικών αυτών οργανώσεων ή συλλόγων· ότι, για το σκοπό αυτόν και με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 62 της συνθήκης, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα να επιβάλλεται στο δικαιούχο η υποχρέωση να κοινοποιεί την παροχή υπηρεσιών προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής·

ότι, θε θέματα ήθους και εντιμότητας, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των προϋποθέσεων που απαιτούνται αφενός μεν για την αρχική πρόσβαση στο επάγγελμα, αφετέρου δε, για την άσκηση αυτού·

ότι, ενόψει της αμοιβαίας αναγνωρίσεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων ιατρικής ειδικότητας και προκειμένου να τεθεί το σύνολο των υπηκόων των κρατών μελών που ασκούν το επάγγελμα επί της αυτής βάσεως εντός της Κοινότητας, παρίσταται αναγκαίος κάποιος συντονισμός των προϋποθέσεων ειδικεύσεως των ιατρών· ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να προβλεφθούν ορισμένα ελάχιστα κριτήρια που να αφορούν τόσο

▼B

την πρόσβαση στην ειδίκευση, όσο και την ελάχιστη διάρκεια αυτής, τον τρόπο διδασκαλίας και τον τόπο όπου πρέπει να πραγματοποιείται, καθώς και τον έλεγχο στον οποίο πρέπει να υπόκειται· ότι τα κριτήρια αυτά αφορούν μόνο τις ειδικότητες που είναι κοινές σε όλα τα κράτη μέλη ή σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη·

ότι ο συντονισμός των προϋποθέσεων ασκήσεως, που προβλέπει η παρούσα οδηγία, δεν αποκλείει περαιτέρω συντονισμό·

ότι, εξάλλου, αναγνωρίζεται πλέον, κατά τρόπο σχεδόν καθολικό, η ανάγκη ειδικής εκπαίδευσης του γενικού ιατρού που θα του επιτρέψει να ανταποκριθεί καλύτερα στο λειτούργημά του· ότι το λειτούργημα αυτό, το οποίο στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στην προσωπική του γνώση όσον αφορά το περιβάλλον των ασθενών του, συνίσταται στην παροχή συμβουλών για την πρόληψη των ασθενειών και την προστασία της υγείας του ατόμου ως συνόλου, καθώς και στην παροχή των κατάλληλων θεραπευτικών αγωγών·

ότι η ανάγκη ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική προκύπτει, ιδίως, από το γεγονός ότι η εξέλιξη των ιατρικών επιστημών είχε ως αποτέλεσμα ένα όλο και περισσότερο διευρυνόμενο χάσμα μεταξύ της ιατρικής έρευνας και εκπαίδευσης αφενός, και της πρακτικής της γενικής ιατρικής αφετέρου, με τρόπο ώστε να μην είναι δυνατόν να διδαχθούν επαρκώς σημαντικά θέματα της γενικής ιατρικής στα πλαίσια της παραδοσιακής ιατρικής εκπαίδευσης των κρατών μελών·

ότι, πέρα από το όφελος για τους ασθενείς, αναγνωρίζεται επίσης ότι μια καλύτερη προσαρμογή του γενικού ιατρού στο ειδικό λειτούργημά του θα συνέβαλε στη βελτίωση του συστήματος περίθαλψης, ιδίως με το να καταστήσει περισσότερο επιλεκτική την προσφυγή στους ειδικούς γιατρούς καθώς και στα εργαστήρια και στα άλλα εξειδικευμένα ιδρύματα και εγκαταστάσεις·

ότι η βελτίωση της εκπαίδευσης στη γενική ιατρική θα πρέπει να αναβαθμίσει το λειτούργημα του γενικού ιατρού·

ότι, ωστόσο, η τάση αυτή, που φαίνεται αδύνατο να ανακοπεί, εξελίσσεται με διαφορετικούς ρυθμούς στα κράτη μέλη· ότι πρέπει, χωρίς να επισπευστεί άκαιρα ο ρους των εξελίξεων, να διασφαλιστεί η σταδιακή σύγκλιση με τελικό σκοπό την κατάλληλη εκπαίδευση κάθε γενικού ιατρού που πληροί τις ειδικές προϋποθέσεις άσκησης της γενικής ιατρικής·

ότι, για να εξασφαλισθεί η προοδευτική εφαρμογή αυτής της μεταρρύθμισης, πρέπει, σε πρώτη φάση, να καθιερωθεί, σε κάθε κράτος μέλος, μια ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική που να ανταποκρίνεται στις ελάχιστες ποσοτικές και ποιοτικές ανάγκες και να συμπληρώνει τη στοιχειώδη βασική εκπαίδευση την οποία πρέπει να έχει ο ιατρός βάσει της παρούσας οδηγίας· ότι η εκπαίδευση στη γενική ιατρική πρέπει να εξασφαλίζεται μέσα στα πλαίσια της βασικής εκπαίδευσης του ιατρού κατά την έννοια του εθνικού δικαίου ή έξω από αυτά· ότι, σε δεύτερη φάση, πρέπει επιπλέον να προβλεφθεί ότι η άσκηση των δραστηριοτήτων του ιατρού ως γενικού ιατρού στο πλαίσιο του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων πρέπει να εξαρτάται από την κατοχή ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική· ότι, τέλος, στο μέλλον πρέπει να υποβληθούν νέες προτάσεις για να τελειοποιηθεί η μεταρρύθμιση·

ότι η παρούσα οδηγία δεν αίρει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να οργανώνουν τα εθνικά τους κοινωνικοασφαλιστικά συστήματα και να καθορίζουν τις δραστηριότητες που θα εξασκούνται στα πλαίσια των συστημάτων αυτών·

ότι ο συντονισμός των ελαχίστων προϋποθέσεων για τη χορήγηση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που πιστοποιούν την ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική, ο οποίος πραγματοποίησε με την παρούσα οδηγία, επιτρέπει στα κράτη μέλη να προχωρήσουν στην αμοιβαία αναγνώριση αυτών των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων·

▼B

ότι, βάσει της παρούσας οδηγίας, ένα κράτος μέλος υποδοχής δεν έχει το δικαίωμα να απαιτεί από τους ιατρούς που έχουν αποκτήσει σε άλλο κράτος μέλος διπλώματα, αναγνωρισμένα βάσει της παρούσας οδηγίας, οιαδήποτε συμπληρωματική εκπαίδευση για την άσκηση ιατρικών δραστηριοτήτων στα πλαίσια του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων, ακόμα και αν απαιτεί εκπαίδευση αυτού του είδους από τους ιατρούς που έχουν αποκτήσει τα διπλώματά τους στο έδαφός του· ότι αυτό το αποτέλεσμα της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί να πάψει να ισχύει όσον αφορά την άσκηση της γενικής ιατρικής στα πλαίσια των κοινωνικών ασφαλίσεων πριν από την 1η Ιανουαρίου 1995, ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα οδηγία υποχρεώνει όλα τα κράτη μέλη να εξαρτούν την άσκηση γενικής ιατρικής στα πλαίσια του εθνικού τους συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων από την κατοχή ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική· ότι οι ιατροί που έχουν εγκατασταθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, βάσει τη παρούσας οδηγίας, πρέπει να έχουν κεκτημένο δικαίωμα να ασκούν τις δραστηριότητές τους ως ιατροί της γενικής ιατρικής στα πλαίσια του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων του κράτους μέλους υποδοχής, ακόμα και αν δεν έχουν ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική·

ότι ο συντονισμός που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία αναφέρεται στην επαγγελματική εκπαίδευση των ιατρών· ότι, όσον αφορά την εκπαίδευση, η πλειονότης των κρατών μελών δεν κάνει επί του παρόντος διάκριση μεταξύ ιατρών που ασκούν την δραστηριότητά τους ως μισθωτοί και εκείνων που την ασκούν ως ανεξάρτητοι επαγγελματίες· ότι, σε θέματα ήθους και εντιμότητας, επαγγελματικής πειθαρχίας και χρήσεως τίτλου, ανάλογα με το κράτος μέλος, οι σχετικές ρυθμίσεις εφαρμόζονται ή δύνανται να εφαρμόζονται στους μισθωτούς όπως και στους μη μισθωτούς· ότι οι δραστηριότητες των ιατρών εξαρτώνται σε όλα τα κράτη μέλη από την κατοχή διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου ιατρικής· ότι οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται τόσον από ανεξάρτητους επαγγελματίες όσο και από μισθωτούς, ή, ακόμη υπό την ιδιότητα του μισθωτού και του μη μισθωτού από τα ίδια πρόσωπα κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας, εναλλάξ· ότι, κατά συνέπεια, για να διευκολυνθεί πλήρως η ελεύθερη κυκλοφορία των επαγγελματιών αυτών εντός της Κοινότητας, κρίνεται αναγκαίο να επεκταθεί η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στους μισθωτούς ιατρούς·

ότι η παρούσα οδηγία δεν πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης των οδηγιών που παρατίθενται στο παράρτημα III τμήμα B,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις δραστηριότητες των ιατρών, τις οποίες ασκούν οι υπήκοοι των κρατών μελών ως μισθωτοί ή ως ανεξάρτητοι επαγγελματίες.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ, ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΤΛΩΝ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ, ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Άρθρο 2

Κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που χορηγούνται στους υπηκόους των κρατών μελών από τα άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 23 και που απαριθμούνται στο άρθρο 3, προσδίδοντάς τους στο έδαφός του, όσον αφορά την πρόσβαση στις δραστηριότητες του ιατρού και την άσκηση αυτών, την ίδια ισχύ με τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που χορηγεί το κράτος αυτό.

Άρθρο 3

Τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και οι άλλοι τίτλοι που αναφέρονται στο άρθρο 2 είναι:

α) στο Βέλγιο:

«Diplôme légal de docteur en médecine, chirurgie et accouchements — wettelijk diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde» (κρατικό δίπλωμα διδάκτορος ιατρικής, χειρουργικής και μαιευτικής), χορηγούμενο από τις ιατρικές σχολές των πανεπιστημίων ή από την κεντρική εξεταστική επιτροπή ή από τις κρατικές εξεταστικές επιτροπές της πανεπιστημιακής εκπαιδεύσεως·

β) στη Δανία:

«Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen» (κρατικό δίπλωμα ιατρικής), χορηγούμενο από τις ιατρικές σχολές των πανεπιστημίων, καθώς και *«dokumentation for gennemført praktisk uddannelse»* (πιστοποιητικό ασκήσεως), εκδιδόμενο από τις αρμόδιες αρχές των υπηρεσιών υγείας·

γ) στη Γερμανία:

1. *«Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung»* (πιστοποιητικό κρατικών εξετάσεων ιατρικής), χορηγούμενο από τις αρμόδιες αρχές και *«Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent»* (πιστοποιητικό περί της εκπληρώσεως της προπαρασκευαστικής περιόδου ως ιατρικού βοηθού), εφόσον η γερμανική νομοθεσία προβλέπει ακόμη την ύπαρξη τέτοιας περιόδου προς συμπλήρωση της ιατρικής εκπαιδεύσεως·

2. *«Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung»* (πιστοποιητικό κρατικής εξέτασης ιατρικής), χορηγούμενο από τις αρμόδιες αρχές μετά τις 30 Ιουνίου 1988 και η βεβαίωση που πιστοποιεί την άσκηση της ιατρικής δραστηριότητας κατά τη διάρκεια περιόδου πρακτικής εξάσκησης (*«Arzt im Praktikum»*)·

δ) στην Ελλάδα:

«Πτυχίο ιατρικής» που απονέμεται από:

— την ιατρική σχολή πανεπιστημίου

ή

— τη σχολή επιστημών υγείας, τμήμα ιατρικής, πανεπιστημίου·

ε) στην Ισπανία:

«Título de Licenciado en Medicina y Cirugía» (τίτλος αποφοίτου ιατρικής και χειρουργικής), που απονέμεται από το υπουργείο παιδείας και επιστημών ή τον πρύτανη του πανεπιστημίου·

στ) στη Γαλλία:

1. *«Diplôme d'Etat de docteur en médecine»* (κρατικό δίπλωμα διδάκτορος ιατρικής), χορηγούμενο από τις ιατρικές σχο-

▼B

λές ή τις μεικτές ιατρικές και φαρμακευτικές σχολές των πανεπιστημίων ή από τα πανεπιστήμια·

2. *«Diplôme d'université de docteur en médecine»* (πανεπιστημακό δίπλωμα διδάκτορος ιατρικής), εφόσον αυτό πιστοποιεί τον ίδιο κύκλο εκπαιδεύσεως με τον προβλεπόμενο για το κρατικό δίπλωμα διδάκτορος ιατρικής·

ζ) στην Ιρλανδία:

«Primary qualification» (πιστοποιητικό περί των βασικών ιατρικών γνώσεων), χορηγούμενο στην Ιρλανδία κατόπιν επιτυχίας σε εξετάσεις ενώπιον αρμοδίας εξεταστικής επιτροπής, και πιστοποιητικό περί της αποκτηθείσας πείρας, χορηγούμενο από την ίδια επιτροπή, τα οποία παρέχουν δικαίωμα εγγραφής ως *«Fully registered medical practitioner»* (γενικός ιατρός)·

η) στην Ιταλία:

«Diploma di laurea in medicina e chirurgia» (δίπλωμα αποφοίτου ιατρικής και χειρουργικής) που απονέμεται από το πανεπιστήμιο και συνοδεύεται από το *«Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia»* (δίπλωμα αδείας ασκήσεως της ιατρικής και της χειρουργικής) που απονέμεται από την κρατική εξεταστική επιτροπή·

θ) στο Λουξεμβούργο:

«Diplôme d'Etat de docteur en médecine», (κρατικό δίπλωμα ιατρικής, χειρουργικής και μαιευτικής), χορηγούμενο από την κρατική εξεταστική επιτροπή και θεωρούμενο από τον υπουργό εθνικής παιδείας, και *«Certificat de stage»* (πιστοποιητικό πρακτικής ασκήσεως), θεωρούμενο από τον υπουργό υγείας·

ι) στις Κάτω Χώρες:

«Universitair getuigschrift van arts» (πανεπιστημιακό πιστοποιητικό ιατρικής)·

ια) στην Πορτογαλία:

«Carta de curso de licenciatura em medicina» (πτυχίο ιατρικών σπουδών), που απονέμεται από ένα πανεπιστήμιο, καθώς και το *«Diploma comprovativo da conclusão do internato geral»* (πιστοποιητικό αναγνωρίσεως εσωτερικού ιατρού γενικής ιατρικής), εκδιδόμενο από τις αρμόδιες αρχές του υπουργείου υγείας·

ιβ) στο Ηνωμένο Βασίλειο:

«Primary qualification» (πιστοποιητικό περί των βασικών ιατρικών γνώσεων), χορηγούμενο στο Ηνωμένο Βασίλειο κατόπιν επιτυχίας σε εξετάσεις ενώπιον της αρμοδίας εξεταστικής επιτροπής, και πιστοποιητικό περί της αποκτηθείσας πείρας, χορηγούμενο από την ίδια επιτροπή, τα οποία παρέχουν δικαίωμα εγγραφής ως *«Fully registered medical practitioner»* (γενικός ιατρός)·

▼A1

μ) στην Αυστρία:

«Doktor der gesamten Heilkunde» (δίπλωμα διδάκτορος ιατρικής) χορηγούμενο από τις ιατρικές σχολές των πανεπιστημίων και «Diplom über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin» (δίπλωμα ειδικότητος γενικής παθολογίας), ή «Facharztdiplom» (δίπλωμα ειδικότητος) εκδιδόμενο από την αρμόδια υπηρεσία·

ν) στη Φινλανδία:

«odistus lääketieteen lisensiaatin tutkinnostat — bevis om medicine licentiat examen» (πιστοποιητικό επιτυχίας στις εξετάσεις ασκήσεως ιατρικού επαγγέλματος) χορηγούμενο από τις ιατρικές σχολές των πανεπιστημίων καθώς και πιστοποιητικό πρακτικής ασκήσεως εκδιδόμενο από τις αρμόδιες υγειονομικές αρχές·

▼A1

ξ) στη Σουηδία:

«läkarexamen» (πανεπιστημιακό πιστοποιητικό ιατρικής) χορηγούμενο από τις ιατρικές σχολές των πανεπιστημίων καθώς και πιστοποιητικό πρακτικής ασκήσεως εκδιδόμενο από το Εθνικό Συμβούλιο Υγείας και Πρόνοιας (National Board of Health and Welfare).

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ, ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΟΙΝΟΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Άρθρο 4

Κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους ιατρικής ειδικότητας που χορηγούνται στους υπηκόους των κρατών μελών από τα άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με τα άρθρα 24, 25, 26 και 29 και που απαριθμούνται στο άρθρο 5, προσδίδοντάς τους στο έδαφός του την ίδια ισχύ με τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που χορηγεί το κράτος αυτό.

Άρθρο 5

1. Τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και οι άλλοι τίτλοι που αναφέρονται στο άρθρο 4 είναι εκείνοι, οι οποίοι, χορηγούμενοι υπό των αρμοδίων αρχών ή οργανισμών, που αναγράφονται στην παράγραφο 2, αντιστοιχούν, ως προς τη συγκεκριμένη ειδίκευση, στις εν ισχύι στα διάφορα κράτη μέλη ονομασίες που παρατίθενται στην παράγραφο 3.

2. Τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και οι άλλοι τίτλοι που χορηγούνται από τις αρμόδιες αρχές ή οργανισμούς και αναφέρονται στην παράγραφο 1, είναι οι ακόλουθοι:

στο Βέλγιο:

«Titre d'agrégation en qualité de médecin spécialiste — erkenningstitel van geneesheer specialist» (τίτλος ειδικότητας) που χορηγείται από τον υπουργό που είναι αρμόδιος για την υγεία,

στη Δανία:

«Bevis for tilladelse til at betegne sig som special læge» (πιστοποιητικό περί παροχής του τίτλου του ειδικού ιατρού), χορηγούμενο από τις αρμόδιες αρχές των υπηρεσιών υγείας,

στη Γερμανία:

«Fachärztliche Anerkennung» (πιστοποιητικό ιατρικής ειδικότητος χορηγούμενο από τους *«Landesärztekammern»* ιατρικοί σύλλογοι του *Land*),

στην Ελλάδα:

«Τίτλος ιατρικής ειδικότητας» χορηγούμενος από τις νομαρχίες,

στην Ισπανία:

«Título de Especialista» (τίτλος ιατρικής ειδικότητας), χορηγούμενος από το υπουργείο παιδείας και επιστημών,

στη Γαλλία:

— *«Certificat d'études spéciales de médecine»* (πιστοποιητικό ειδικών σπουδών ιατρικής), χορηγούμενο από τις ιατρικές σχολές, τις μεικτές ιατρικές και φαρμακευτικές σχολές των πανεπιστημίων ή από τα πανεπιστήμια,

— *«Attestation de médecin spécialiste qualifié»* (βεβαίωση ικανότητος ειδικού ιατρού), χορηγουμένη από το συμβούλιο του ιατρικού συλλόγου,

— *«Certificat d'études spéciales de médecine»* (πιστοποιητικό ειδικών σπουδών ιατρικής), χορηγούμενο από τις ιατρικές σχολές ή τις μεικτές ιατρικές και φαρμακευτικές σχολές των πανεπιστημίων ή βεβαίωση ισοτιμίας των πιστοποιητικών

▼B

αυτών, εκδιδόμενη με απόφαση του υπουργού Εθνικής Παιδείας,

— το δίπλωμα ειδικευμένων σπουδών ιατρικής που απονέμεται από τα πανεπιστήμια,

στην Ιρλανδία:

«Certificate of specialist doctor» (πιστοποιητικό ειδικού ιατρού) χορηγούμενο από την αρμόδια αρχή, που είναι εξουσιοδοτημένη για του σκοπό αυτόν υπό του υπουργού υγείας,

στην Ιταλία:

«diploma di medico specialista» (δίπλωμα ειδικού ιατρού) χορηγούμενο από πρύτανη πανεπιστημίου,

στο Λουξεμβούργο:

«Certificat de médecin spécialiste» (πιστοποιητικό ειδικού ιατρού), χορηγούμενο από τον υπουργό υγείας μετά γνώμη του ιατρικού συλλόγου,

στις Κάτω Χώρες:

— *«Specialisten-Registratiecommissie (S.R.C.)» «Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Specialistenregister»* (πιστοποιητικό αναγνώρισης και εγγραφής στα μητρώα των ειδικών ιατρών, χορηγούμενο από την *«Specialisten-Registratiecommissie (S.R.C.)»* (επιτροπή εγγραφής στα μητρώα των ειδικών ιατρών),

— *«Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Register van Sociaal-Geneeskundigen»* (πιστοποιητικό αναγνώρισης και εγγραφής στα μητρώα ιατρών κοινωνικής ιατρικής, το οποίο απονέμεται από την *«Sociaal — Geneeskundigen Registratie-Commissie (S.G.R.C.)»* (επιτροπή εγγραφής στα μητρώα των ιατρών κοινωνικής ιατρικής),

στην Πορτογαλία:

«Grau de Assistente» (βαθμός βοηθού), απονεμόμενος από τις αρμόδιες αρχές του υπουργείου υγείας, ή *«Título de Especialista»* (τίτλος ιατρικής ειδικότητας), χορηγούμενος από τον ιατρικό σύλλογο,

στο Ηνωμένο Βασίλειο:

«Certificate of completion of specialist training» (πιστοποιητικό ειδικεύσεως), χορηγούμενο από την αρμόδια αρχή που είναι εξουσιοδοτημένη για το σκοπό αυτό,

▼A1

στην Αυστρία:

«Facharztdiplom» (δίπλωμα ειδικού ιατρού) εκδιδόμενο από την αρμόδια αρχή·

στη Φινλανδία:

«todistus erikoislääkärin tutkinnosta — betyg över specialläkarexamen» (πιστοποιητικό που αφορά δίπλωμα ειδικού ιατρού) εκδιδόμενο από τις αρμόδιες αρχές·

στη Σουηδία:

«bevis om specialistkompetens som läkare utfärdat av socialstyrelsen» (πιστοποιητικό περί παροχής του τίτλου του ειδικού ιατρού) εκδιδόμενο από το Εθνικό Συμβούλιο Υγείας και Πρόνοιας.

▼B

3. Οι εν ισχύι στα κράτη μέλη ονομασίες που αντιστοιχούν στις κατ' ιδίαν ειδικεύσεις είναι οι ακόλουθες:

— *αναισθησιολογία:*

Βέλγιο:	anesthésiologie — anesthesiologie
Δανία:	anæstesiologi
Γερμανία:	Anästhesiologie
Ελλάδα:	αναισθησιολογία
Ισπανία:	anestesiología y reanimación

▼B

Γαλλία:	anesthésiologie — réanimation chirurgicale
Ιρλανδία:	anaesthetics
Ιταλία:	anestesia e rianimazione
Λουξεμβούργο:	anesthésie — réanimation
Κάτω Χώρες:	anesthesiologie
Πορτογαλία:	anestesiologia
Ηνωμένο Βασίλειο:	anesthetics

▼A1

Αυστρία:	Anästhesiologie und Intensivmedizin
Φινλανδία:	anestesiologia — anestesiologi
Σουηδία:	anestesi och intensivvård,

▼B

— *γενική χειρουργικής:*

Βέλγιο:	chirurgie — heelkunde
Δανία:	kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Γερμανία:	Chirurgie
Ελλάδα:	χειρουργική
Ισπανία:	cirugia general y del aparato digestivo
Γαλλία:	chirurgie générale
Ιρλανδία:	general surgery
Ιταλία:	chirurgia generale
Λουξεμβούργο:	chirurgie générale
Κάτω Χώρες:	heelkunde
Πορτογαλία:	cirurgia geral
Ηνωμένο Βασίλειο:	general surgery

▼A1

Αυστρία:	Chirurgie
Φινλανδία:	kirurgia — kirurgi
Σουηδία:	kirurgi,

▼B

— *νευροχειρουργική:*

Βέλγιο:	neurochirurgie — neurochirurgie
Δανία:	neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme
Γερμανία:	Neurochirurgie
Ελλάδα:	νευροχειρουργική
Ισπανία:	neurocirugía
Γαλλία:	neurochirurgie
Ιρλανδία:	neurological surgery
Ιταλία:	neurochirurgia
Λουξεμβούργο:	neurochirurgie
Κάτω Χώρες:	neurochirurgie
Πορτογαλία:	neurocirurgia
Ηνωμένο Βασίλειο:	neurological surgery

▼A1

Αυστρία:	Neurochirurgie
Φινλανδία:	neurokirurgia — neurokirurgi
Σουηδία:	neurokirurgi,

▼B

— *γυναικολογία — μαιευτική:*

Βέλγιο:	gynécologie-obstétrique — gynecologie-verloskunde
Δανία:	gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp

▼B

Γερμανία:	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Ελλάδα:	μαιευτική — γυναικολογία
Ισπανία:	Obstetricia y ginecología
Γαλλία:	gynécologie — obstétrique
Ιρλανδία:	obstetrics and gynaecology
Ιταλία:	ostetricia e ginecologia
Λουξεμβούργο:	gynécologie-obstétrique
Κάτω Χώρες:	verloskunde en gynaecologie
Πορτογαλία:	ginecologia e obstetricia
Ηνωμένο Βασίλειο:	obstetrics and gynaecology

▼A1

Αυστρία:	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Φινλανδία:	naistentaudit ja synnytykset — kvinnosjukdomar och förlossningar
Σουηδία:	obstetrik och gynekologi,

▼B

— *εσωτερική ιατρική:*

Βέλγιο:	médecine interne — inwendige geneeskunde
Δανία:	intern medicin eller medicinske sygdomme
Γερμανία:	Innere Medizin
Ελλάδα:	παθολογία
Ισπανία:	medicina interna
Γαλλία:	médecine interne
Ιρλανδία:	general (internal) medicine
Ιταλία:	medicina interna
Λουξεμβούργο:	maladies internes
Κάτω Χώρες:	inwendige geneeskunde
Πορτογαλία:	medicina interna
Ηνωμένο Βασίλειο:	general medicine

▼A1

Αυστρία:	Innere Medizin
Φινλανδία:	sisätaudit — inremedicin
Σουηδία:	internmedicin,

▼B

— *οφθαλμολογία:*

Βέλγιο:	ophtalmologie — oftalmologie
Δανία:	oftalmologi eller øjensygdomme
Γερμανία:	Augenheilkunde
Ελλάδα:	οφθαλμολογία
Ισπανία:	oftalmología
Γαλλία:	ophtalmologie
Ιρλανδία:	ophthalmology
Ιταλία:	oculistica
Λουξεμβούργο:	ophtalmologie
Κάτω Χώρες:	oogheelkunde
Πορτογαλία:	oftalmologia
Ηνωμένο Βασίλειο:	ophtalmology

▼A1

Αυστρία:	Augenheilkunde und Optometrie
Φινλανδία:	silmätaudit — ögonsjukdomar
Σουηδία:	ögonsjukdomar (oftalmologi),

▼B

— *ωτορινολαρυγγολογία:*

▼B

Βέλγιο:	oto-rhino-laryngologie — otorhinolaryngologie
Δανία:	oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme
Γερμανία:	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde
Ελλάδα:	ωτορινολαρυγγολογία
Ισπανία:	otorrinolaringología
Γαλλία:	oto-rhino-laryngologie
Ιρλανδία:	otolaryngology
Ιταλία:	otorinolaringoiatria
Λουξεμβούργο:	oto-rhino-laryngologie
Κάτω Χώρες:	keel-, neus- en oorheelkunde
Πορτογαλία:	otorrinolaringologia
Ηνωμένο Βασίλειο:	otolaryngology

▼A1

Αυστρία:	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten
Φινλανδία:	korva-, nenä- ja kurkkutaudit — öron-, näs- och strupsjukdomar
Σουηδία:	öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi),

▼B

— *παιδιατρική:*

Βέλγιο:	pédiatrie — kindergeneeskunde
Δανία:	pædiatri eller børnesygdomme
Γερμανία:	Kinderheilkunde
Ελλάδα:	παιδιατρική
Ισπανία:	pediatría y sus áreas especìficas
Γαλλία:	pédiatrie
Ιρλανδία:	paediatrics
Ιταλία:	pediatria
Λουξεμβούργο:	pédiatrie
Κάτω Χώρες:	kindergeneeskunde
Πορτογαλία:	pediatria
Ηνωμένο Βασίλειο:	paediatrics

▼A1

Αυστρία:	Kinder- und Jugendheilkunde
Φινλανδία:	lastentaudit — barnsjukdomar
Σουηδία:	barn- och ungdomsmedicin,

▼B

— *ιατρική των αναπνευστικών οδών:*

Βέλγιο:	pneumologie — pneumologie
Δανία:	medecinske lungesygdomme
Γερμανία:	Lungen- und Bronchialheilkunde
Ελλάδα:	φυματιολογία — πνευμονολογία
Ισπανία:	pneumología
Γαλλία:	pneumologie
Ιρλανδία:	respiratory medicine
Ιταλία:	tisiologia e malattie dell'apparato respiratorio
Λουξεμβούργο:	pneumo-phtisiologie
Κάτω Χώρες:	longziekten en tuberculose
Πορτογαλία:	pneumologia
Ηνωμένο Βασίλειο:	respiratory medicine

▼A1

Αυστρία:	Lungenkrankheiten

▼A1

Φινλανδία:	keuhkosairaudet — lungsjukdomar
Σουηδία:	lungsjukdomar (pneumonologi),

▼B

— *ουρολογία:*

Βέλγιο:	urologie — urologie
Δανία:	urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Γερμανία:	Urologie
Ελλάδα:	ουρολογία
Ισπανία:	urología
Γαλλία:	chirurgie urologique
Ιρλανδία:	urology
Ιταλία:	urologia
Λουξεμβούργο:	urologie
Κάτω Χώρες:	urologie
Πορτογαλία:	urologia
Ηνωμένο Βασίλειο:	urology

▼A1

Αυστρία:	Urologie
Φινλανδία:	urologia — urologi
Σουηδία:	urologi,

▼B

— *ορθοπεδική:*

Βέλγιο:	orthopédie — orthopedie
Δανία:	ortopædisk kirurgi
Γερμανία:	Orthopädie
Ελλάδα:	ορθοπεδική
Ισπανία:	traumatología y cirugìa ortopédica
Γαλλία:	chirurgie orthopédique et traumatologie
Ιρλανδία:	orthopaedic surgery
Ιταλία:	ortopedia e traumatologia
Λουξεμβούργο:	orthopédie
Κάτω Χώρες:	orthopedie
Πορτογαλία:	ortopedia
Ηνωμένο Βασίλειο:	orthopaedic surgery

▼A1

Αυστρία:	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie
Φινλανδία:	ortopedia ja traumatologia — ortopedi och traumatologi
Σουηδία:	ortopedi,

▼B

— *παθολογική ανατομική:*

Βέλγιο:	anatomie pathologique — pathologische anatomie
Δανία:	patologisk anatomi og histologi eller vævsundersøgelse
Γερμανία:	Pathologie
Ελλάδα:	παθολογική ανατομική
Ισπανία:	anatomía patológica
Γαλλία:	anatomie et cytologie pathologique
Ιρλανδία:	morbid anatomy and histopathology
Ιταλία:	anatomia patologica
Λουξεμβούργο:	anatomie pathologique
Κάτω Χώρες:	pathologische anatomie

▼B

Πορτογαλία:	anatomia patológica
Ηνωμένο Βασίλειο:	morbid anatomy and histopathology

▼A1

Αυστρία:	Pathologie
Φινλανδία:	patologia — patologi
Σουηδία:	klinisk patologi,

▼B

— *νευρολογία:*

Βέλγιο:	neurologie — neurologie
Δανία:	neuromedicin eller medicinske nervesygdomme
Γερμανία:	Neurologie
Ελλάδα:	νευρολογία
Ισπανία:	neurología
Γαλλία:	neurologie
Ιρλανδία:	neurology
Ιταλία:	neurologia
Λουξεμβούργο:	neurologie
Κάτω Χώρες:	neurologie
Πορτογαλία:	neurologia
Ηνωμένο Βασίλειο:	neurology

▼A1

Αυστρία:	Neurologie
Φινλανδία:	neurologia — neurologi
Σουηδία:	neurologi,

▼B

— *ψυχιατρική:*

Βέλγιο:	psychiatrie — psychiatrie
Δανία:	psykiatri
Γερμανία:	Psychiatrie
Ελλάδα:	ψυχιατρική
Ισπανία:	psiquiatría
Γαλλία:	psychiatrie
Ιρλανδία:	psychiatry
Ιταλία:	psichiatria
Λουξεμβούργο:	psychiatrie
Κάτω Χώρες:	psychiatrie
Πορτογαλία:	psiquiatria
Ηνωμένο Βασίλειο:	psychiatry

▼A1

Αυστρία:	Psychiatrie
Φινλανδία:	psykiatria — psykiatri
Σουηδία:	psykiatri.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ, ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΙ ΣΕ ΔΥΟ Η ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Άρθρο 6

Κάθε κράτος μέλος, το οποίο έχει επί του θέματος νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, αναγνωρίζει τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους ιατρικής ειδικότητας που χορηγούνται στους υπηκόους των κρατών μελών από τα άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με τα άρθρα 24, 25, 27 και 29 και

▼B

που απαριθμούνται στο άρθρο 7, προσδίδοντάς τους στο έδαφός του την ίδια ισχύ με τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που χορηγεί το κράτος αυτό.

Άρθρο 7

1. Τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και οι άλλοι τίτλοι που αναφέρονται στο άρθρο 6 είναι εκείνοι, οι οποίοι, χορηγούμενοι υπό των αρμοδίων αρχών ή οργανισμών που αναγράφονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 αντιστοιχούν, για τη συγκεκριμένη ειδίκευση όσον αφορά τα κράτη μέλη όπου αυτή υφίσταται, στις ονομασίες που παρατίθενται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

2. Οι εν ισχύι στα κράτη μέλη ονομασίες που αντιστοιχούν στις κατ' ιδίαν ειδικεύσεις είναι οι ακόλουθες:

— *κλινική βιολογία:*

Βέλγιο:	biologie clinique — klinische biologie
Ισπανία:	análisis clínicos
Γαλλία:	biologie médicale
Ιταλία:	patologia diagnostica di laboratorio
Πορτογαλία:	patologia clínica

▼A1

Αυστρία:	Medizinische Biologie,

▼B

— *βιολογική αιματολογία:*

Δανία:	klinisk blodtypeserologi
Γαλλία:	hématologie
Λουξεμβούργο:	hématologie biologique
Πορτογαλία:	hematologia clínica

▼A1

Φινλανδία:	hematologiset laboratoriotutkimukseth, — hematologiska laboratorieundersökningar,

▼B

— *μικροβιολογία — βακτηριολογία:*

Δανία:	klinisk mikrobiologi
Γερμανία:	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie
Ελλάδα:	μικροβιολογία
Ισπανία:	microbiología y parasitología
Ιρλανδία:	microbiology
Ιταλία:	microbiologia
Λουξεμβούργο:	microbiologie
Κάτω Χώρες:	medische microbiologie
Ηνωμένο Βασίλειο:	medical microbiology

▼A1

Αυστρία:	Hygiene und Mikrobiologie
Φινλανδία:	kliininen mikrobiologia — klinisk mikrobiologi
Σουηδία:	klinisk bakteriologi,

▼B

— *βιολογική χημεία:*

Δανία:	klinisk kemi
Ισπανία:	bioquímica clínica
Ιρλανδία:	chemical pathology
Λουξεμβούργο:	chimie biologique
Κάτω Χώρες:	klinische chemie
Ηνωμένο Βασίλειο:	chemical pathology

▼A1

Αυστρία:	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Φινλανδία:	kliininen kemia — klinisk kemi
Σουηδία:	klinisk kemi,

▼B

— *ανοσολογία:*

Ισπανία:	inmunología
Ιρλανδία:	clinical immunology
Ηνωμένο Βασίλειο:	immunology

▼A1

Αυστρία:	Immunologie
Φινλανδία:	immunologia — immunologi
Σουηδία:	klinisk immunologi,

▼B

— *πλαστική χειρουγρική:*

Βέλγιο:	chirurgie plastique — plastische heelkunde
Δανία:	plastikkirurgi
Ελλάδα:	πλαστική χειρουργική
Ισπανία:	cirugía plástica y reparadora
Γαλλία:	chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique
Ιρλανδία:	plastic surgery
Ιταλία:	chirurgia plastica
Λουξεμβούργο:	chirurgie plastique
Κάτω Χώρες:	plastische chirurgie
Πορτογαλία:	cirurgia plástica e reconstrutiva
Ηνωμένο Βασίλειο:	plastic surgery

▼A1

Αυστρία:	Plastische Chirurgie
Φινλανδία:	plastiikkakirurgia — plastikkirurgi
Σουηδία:	plastikkirurgi,

▼B

— *χειρουργική θώρακος:*

Βέλγιο:	chirurgie thoracique — heelkunde op de thorax
Δανία:	thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske
Ελλάδα:	χειρουργική θώρακος
Ισπανία:	cirugía torácica
Γαλλία:	chirurgie thoracique et cardio-vasculaire
Ιρλανδία:	thoracic surgery
Ιταλία:	chirurgia toracica
Λουξεμβούργο:	chirurgie thoracique
Κάτω Χώρες:	cardio-pulmonale chirurgie
Πορτογαλία:	cirurgia cardio-torácica
Ηνωμένο Βασίλειο:	thoracic surgery

▼A1

Φινλανδία:	thorax- ja verisuonikirurgia — thorax- och kärlkirurgiafi
Σουηδία:	thoraxkirurgi,

▼B

— *χειρουργική παίδων:*

Ελλάδα:	χειρουργική παίδων
Ισπανία:	cirugía pediátrica

▼B

Γαλλία:	chirurgie infantile
Ιρλανδία:	paediatric surgery
Ιταλία:	chirurgia pediatrica
Λουξεμβούργο:	chirurgie pédiatrique
Πορτογαλία:	cirurgia pediátrica
Ηνωμένο Βασίλειο:	paediatric surgery

▼A1

Φινλανδία:	lastenkirurgia — barnkirurgi
Σουηδία:	barn- och ungdomskirurgi,

▼B

— *χειρουργική των αγγείων:*

Βέλγιο:	chirurgie des vaisseaux — bloedvatenheelkunde
Ισπανία:	angiología y cirugía vascular
Γαλλία:	chirurgie vasculaire
Ιταλία:	chirurgia vascolare
Λουξεμβούργο:	chirurgie cardio-vasculaire
Πορτογαλία:	cirurgia vascular,

— *καρδιολογία:*

Βέλγιο:	cardiologie — cardiologie
Δανία:	cardiologi eller hjerte — og kredsløbssygdomme
Ελλάδα:	καρδιολογία
Ισπανία:	cardiología
Γαλλία:	pathologie cardio-vasculaire
Ιρλανδία:	cardiology
Ιταλία:	cardiologia
Λουξεμβούργο:	cardiologie et angiologie
Κάτω Χώρες:	cardiologie
Πορτογαλία:	cardiologia
Ηνωμένο Βασίλειο:	cardio-vascular diseases

▼A1

Φινλανδία:	kardiologia — kardiologi
Σουηδία:	kardiologi,

▼B

— *γαστρεντερολογία:*

Βέλγιο:	gastro-entérologie — gastro-enterologie
Δανία:	medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme
Ελλάδα:	γαστρεντερολογία
Ισπανία:	aparato digestivo
Γαλλία:	gastro-entérologie et hépatologie
Ιρλανδία:	gastroenterology
Ιταλία:	malattie dell'apparato digerente, della nutrizione e del ricambio
Λουξεμβούργο:	gastro-entérologie
Κάτω Χώρες:	gastro-enterologie
Πορτογαλία:	gastrenterologia
Ηνωμένο Βασίλειο:	gastroenterology

▼A1

Φινλανδία:	gastroenterologia — gastroenterologi
Σουηδία:	medicinsk gastro-enterologi och hepatologi,

▼B

— *ρευματολογία:*

▼B

Βέλγιο:	rhumatologie — reumatologie
Δανία:	reumatologi
Ελλάδα:	ρευματολογία
Ισπανία:	reumatología
Γαλλία:	rhumatologie
Ιρλανδία:	rheumatology
Ιταλία:	reumatologia
Λουξεμβούργο:	rhumatologie
Κάτω Χώρες:	reumatologie
Πορτογαλία:	reumatologia
Ηνωμένο Βασίλειο:	rheumatology

▼A1

Φινλανδία:	reumatologia — reumatologi
Σουηδία:	reumatologi,

▼B

— *γενική αιματολογία:*

Ελλάδα:	αιματολογία
Ισπανία:	hematología y hemoterapia
Ιρλανδία:	haematology
Ιταλία:	ematologia
Λουξεμβούργο:	hématologie
Πορτογαλία:	imuno-hemoterapia
Ηνωμένο Βασίλειο:	haematology

▼A1

Φινλανδία:	kliininen hematologia — klinisk hematologi
Σουηδία:	hematologi,

▼B

— *ενδοκρινολογία:*

Ελλάδα:	ενδοκρινολογία
Ισπανία:	endocrinología y nutrición
Γαλλία:	endocrinologie — maladies métaboliques
Ιρλανδία:	endocrinology and diabetes mellitus
Ιταλία:	endocrinologia
Λουξεμβούργο:	endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition
Πορτογαλία:	endocrinologia-nutrição
Ηνωμένο Βασίλειο:	endocrinology and diabetes mellitus

▼A1

Φινλανδία:	endokrinologia — endokrinologi
Σουηδία:	endokrinologi,

▼B

— *φυσιοθεραπεία:*

Βέλγιο:	médecine physique — fysische geneeskunde
Δανία:	fysiurgi og rehabilitering
Ελλάδα:	φυσική ιατρική και αποκατάσταση
Ισπανία:	rehabilitación
Γαλλία:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ιταλία:	fisioterapia
Κάτω Χώρες:	revalidatie
Λουξεμβούργο:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Πορτογαλία:	fisiatria

▼A1

Αυστρία:	Physikalische Medizin

▼A1

Φινλανδία:	fysiatria — fysiatri
Σουηδία:	rehabiliteringsmedicin,

▼B

— *στοματολογία:*

Ισπανία:	estomatología
Γαλλία:	stomatologie
Ιταλία:	odontostomatologia
Λουξεμβούργο:	stomatologie
Πορτογαλία:	sestomatologia,

— *νευρολογία — ψυχιατρική:*

Βέλγιο:	neuropsychiatrie — neuropsychiatrie
Γερμανία:	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)
Ελλάδα:	νευρολογία — ψυχιατρική
Γαλλία:	neuropsychiatrie
Ιταλία:	neuropsichiatria
Λουξεμβούργο:	neuropsychiatrie
Κάτω Χώρες:	zenuw- en zielsziekten,

— *δερματολογία — αφροδισιολογία:*

Βέλγιο:	dermato-vénéréologie — dermato-venereologie
Δανία:	dermato-venerologi eller hudog kønssygdomme
Γερμανία:	Dermatologie und Venerologie
Ελλάδα:	δερματολογία — αφροδισιολογία
Ισπανία:	dermatología médico-quirúrgica y venereología
Γαλλία:	dermatologie et vénéréologie
Ιταλία:	dermatologia e venerologia
Λουξεμβούργο:	dermato-vénéréologie
Κάτω Χώρες:	dermatologie en venerologie
Πορτογαλία:	dermatovenereologia

▼A1

Αυστρία:	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Φινλανδία:	iho- ja sukupuolitaudit — hud- och könssjukdomar
Σουηδία:	hud- och könssjukdomar,

▼B

— *δερματολογία:*

Ιρλανδία:	dermatology
Ηνωμένο Βασίλειο:	dermatology,

— *αφροδισιολογία:*

Ιρλανδία:	venereology
Ηνωμένο Βασίλειο:	venereology,

— *ραδιολογία:*

Γερμανία:	Radiologie
Ελλάδα:	ακτινολογία-ραδιολογία
Ισπανία:	electroradiología
Γαλλία:	électro-radiologie
Ιταλία:	radiologia
Λουξεμβούργο:	électroradiologie
Κάτω Χώρες:	radiologie
Πορτογαλία:	radiologia,

— *ραδιοδιαγνωστική:*

▼B

Βέλγιο:	radiodiagnostic — röntgendiagnose
Δανία:	diagnostisk radiologi eller røntgenundersøgelse
Γερμανία:	Radiologische Diagnostik
Ελλάδα:	ακτινοδιαγνωστική
Ισπανία:	radiodiagnóstico
Γαλλία:	radiodiagnostic et imagerie médicale
Ιρλανδία:	diagnostic radiology
Λουξεμβούργο:	radiodiagnostic
Κάτω Χώρες:	radiodiagnostiek
Πορτογαλία:	radiodiagnóstico
Ηνωμένο Βασίλειο:	diagnostic radiology

▼A1

Αυστρία:	Medizinische Radiologie-Diagnostik
Φινλανδία:	radiologia — radiologi
Σουηδία:	medicinsk radiologi,

▼B

— *ραδιοθεραπευτική:*

Βέλγιο:	radio- et radiumthérapie — radio- en radiumtherapie
Δανία:	terapeutisk radiologi eller strålebehandling
Γερμανία:	Strahlentherapie
Ελλάδα:	ακτινοθεραπευτική
Ισπανία:	oncología radioterápica
Γαλλία:	oncologie, option radiothérapie
Ιρλανδία:	radiotherapy
Λουξεμβούργο:	radiothérapie
Κάτω Χώρες:	radiotherapie
Πορτογαλία:	radioterapia
Ηνωμένο Βασίλειο:	radiotherapy

▼A1

Αυστρία:	Strahlentherapie — Radio-onkologie
Φινλανδία:	syöpätaudit ja sädehoito — cancersjukdomar och radioterapi
Σουηδία:	onkologi,

▼B

— *τροπική ιατρική:*

Δανία:	tropemedicin
Ιρλανδία:	tropical medicine
Ιταλία:	medicina tropicale
Πορτογαλία:	medicina tropical
Ηνωμένο Βασίλειο:	tropical medicine

— *παιδοψυχιατρική:*

Δανία:	børnepsykiatri
Γερμανία:	Kinder- und Jugendpsychiatrie
Ελλάδα:	παιδοψυχιατρική
Γαλλία:	pédo-psychiatrie
Ιρλανδία:	child and adolescent psychiatry,
Ιταλία:	neuropsichiatria infantile
Λουξεμβούργο:	psychiatrie infantile
Πορτογαλία:	pedopsiquiatria
Ηνωμένο Βασίλειο:	child and adolescent psychiatry

▼A1

Φινλανδία:	lasten psykiatria — barnspsykiatri

▼A1

Σουηδία:	barn- och ungdomspsykiatri,

▼B

— *γηριατρική:*

Ισπανία:	geriatría
Ιρλανδία:	geriatrics
Κάτω Χώρες:	klinische geriatrie
Ηνωμένο Βασίλειο:	geriatrics

▼A1

Φινλανδία:	geriatria — geriatri
Σουηδία:	geriatrik,

▼B

— *νεφρολογία:*

Δανία:	nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Ελλάδα:	νεφρολογία
Ισπανία:	nefrología
Γαλλία:	néphrologie
Ιρλανδία:	nephrology
Ιταλία:	nefrologia
Λουξεμβούργο:	néfrologie
Πορτογαλία:	nefrologia
Ηνωμένο Βασίλειο:	renal diseases

▼A1

Φινλανδία:	nefrologia — nefrologi
Σουηδία:	medicinska njursjukdomar (nefrologi),

▼B

— *μεταδοτικές ασθένειες:*

Ιρλανδία:	communicable diseases
Ιταλία:	malattie infettive
Ηνωμένο Βασίλειο:	communicable diseases

▼A1

Φινλανδία:	infektiosairaudet — infektionssjukdomar
Σουηδία:	infektionssjukdomar,

▼B

— *«community medicine» (κοινωνική ιατρική):*

Γαλλία:	santé publique et médecine sociale
Ιρλανδία:	community medicine
Ηνωμένο Βασίλειο:	community medecine

▼A1

Αυστρία:	Sozialmedizin
Φινλανδία:	terveydenhuolto — hälsovård,

▼B

— *φαρμακολογία:*

Γερμανία:	Pharmakologie
Ισπανία:	farmacología clinica
Ιρλανδία:	clinical pharmacology and therapeutics
Ηνωμένο Βασίλειο:	clinical pharmacology and therapeutics

▼A1

Αυστρία:	Pharmakologie und Toxikologie
Φινλανδία:	kliininen farmakologia — klinisk farmakologi

▼A1

Σουηδία:	klinisk farmakologi,

▼B

— *ιατρική της εργασίας:*

Δανία:	samfundsmedicin/arbejdsmedecin
Γερμανία:	Arbeitsmedizin
Ελλάδα:	ιατρική της εργασίας
Γαλλία:	médecine du travail
Ιρλανδία:	occupational medicine
Ιταλία:	medicina del lavoro
Κάτω Χώρες:	arbeids- en bedrijfsgeneeskunde
Πορτογαλία:	medicina do trabalho
Ηνωμένο Βασίλειο:	occupational medicine

▼A1

Αυστρία:	Arbeits- und Betriebsmedizin
Φινλανδία:	työterveyshuolto — företagshälsovård
Σουηδία:	yrkes- och miljömedicin,

▼B

— *αλλεργιολογία:*

Ελλάδα:	αλλεργιολογία
Ισπανία:	alergología
Ιταλία:	allergologia ed immunologia clinica
Κάτω Χώρες:	allergologie
Πορτογαλία:	imunalergologia

▼A1

Φινλανδία:	allergologia — allergologi
Σουηδία:	allergisjukdomar,

▼B

— *γαστρεντερολογική χειρουργική:*

Βέλγιο:	chirurgie abdominale — heelkunde op het abdomen
Δανία:	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
Ισπανία:	cirugía del aparato digestivo
Γαλλία:	chirurgie viscérale
Ιταλία:	chirurgia dell'apparato digerente

▼A1

Φινλανδία:	gastroenterologia — gastroenterologi,

▼B

— *πυρηνική ιατρική:*

Βέλγιο:	médecine nucléaire — nucleaire geneeskunde
Γερμανία:	Nuklearmedizin
Ελλάδα:	πυρηνική ιατρική
Ισπανία:	medicina nuclear
Γαλλία:	médecine nucléaire
Ιταλία:	medicina nucleare
Κάτω Χώρες:	nucleaire geneeskunde
Πορτογαλία:	medicina nuclear
Ηνωμένο Βασίλειο:	nuclear medicine

▼A1

Αυστρία:	Nuklearmedizin
Φινλανδία:	isotooppitutkimukset — isotopundersökningar,

▼A1

▼B

— *γναθοπροσωπική χειρουργική: (βασική εκπαίδευση ιατρού)*

Ισπανία:	cirugia oral y maxilofacial
Γαλλία:	chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ιταλία:	chirurgia maxillo-facciale,

— *οδοντοχειρουργική, στοματοχειρουργική και γναθοπροσωπική χειρουργική: (βασική εκπαίδευση ιατρού και οδοντιάτρου)*

Βέλγιο:	stomatologie — chirurgie orale et maxillo-faciale — stomatologie — orale en maxillo-faciale chirurgie
Γερμανία:	Zahn-, Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Ιρλανδία:	oral and maxillo-facial surgery,
Ηνωμένο Βασίλειο:	oral and maxillo-facial surgery

▼A1

Φινλανδία:	leukakirurgia — käkkirurgi.

▼B

Άρθρο 8

1. Κάθε κράτος μέλος υποδοχής δύναται να απαιτήσει από τους υπηκόους των κρατών μελών, οι οποίοι επιθυμούν να λάβουν ένα από τα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους ιατρικής ειδικότητας που δεν αναφέρονται στα άρθρα 4 και 6 ή που, αν και αναφέρονται στο άρθρο 6, δεν χορηγούνται στο κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως, να εκπληρώσουν τις προϋποθέσεις εκπαιδεύσεως που προβλέπονται εν προκειμένω από τις δικές του νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις.

2. Το κράτος μέλος υποδοχής λαμβάνει υπόψη, εν όλω ή εν μέρει, τις περιόδους εκπαιδεύσεως, οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί από τους αναφερομένους στην παράγραφο 1 υπηκόους και πιστοποιούνται με δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο εκπαιδεύσεως χορηγούμενο από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως, εφόσον οι εν λόγω περίοδοι αντιστοιχούν σ' εκείνες που απαιτούνται στο κράτος μέλος υποδοχής για τη σχετική ειδίκευση.

3. Οι αρμόδιες αρχές ή οργανισμοί του κράτους μέλους υποδοχής, αφού εξακριβώσουν το περιεχόμενο και τη διάρκεια της ειδικεύσεως του ενδιαφερομένου βάσει των υποβαλλομένων διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων, τον πληροφορούν για τη διάρκεια της συμπληρωματικής εκπαιδεύσεως, καθώς και για τους τομείς που περιλαμβάνει η εν λόγω εκπαίδευση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΕΚΤΗΜΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Άρθρο 9

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη, προκειμένου περί υπηκόων των κρατών μελών, των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι δεν ανταποκρίνονται στο σύνολο των ελαχίστων απαιτήσεων εκπαιδεύσεως που προβλέπονται στο άρθρο 23, τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους ιατρικής που έχουν χορηγηθεί από τα κράτη μέλη αυτά όταν πιστοποιούν εκπαίδευση η οποία άρχισε πριν από:

▼B

— την 1η Ιανουαρίου 1986 για την Ισπανία και την Πορτογαλία,

— την 1η Ιανουαρίου 1981 για την Ελλάδα,

— τις 20 Δεκεμβρίου 1976 για τα άλλα κράτη μέλη,

▼A1

— την ημερομηνία προσχώρησης, για την Αυστρία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία,

▼B

εφόσον συνοδεύονται από βεβαίωση που να πιστοποιεί ότι οι υπήκοοι αυτοί επεδόθηκαν πραγματικά και νόμιμα στις σχετικές δραστηριότητες επί τρία τουλάχιστον συνεχή έτη, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της χορηγήσεως της βεβαιώσεως.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη, προκειμένου περί υπηκόων των κρατών μελών, των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι ιατρικής ειδικότητας δεν ανταποκρίνονται στις ελάχιστες απαιτήσεις εκπαιδεύσεως, τις προβλεπόμενες από τα άρθρα 24 έως 27, τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους ιατρικής ειδικότητας που έχουν χορηγηθεί από αυτά τα κράτη μέλη, όταν πιστοποιούν εκπαίδευση η οποία άρχισε πριν από:

— την 1η Ιανουαρίου 1986 για την Ισπανία και την Πορτογαλία,

— την 1η Ιανουαρίου 1981 για την Ελλάδα,

— τις 20 Δεκεμβρίου 1976 για τα άλλα κράτη μέλη,

▼A1

— την ημερομηνία προσχώρησης, για την Αυστρία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία.

▼B

Όσον αφορά τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους ιατρικής ειδικότητας, το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να απαιτεί να συνοδεύονται από πιστοποιητικό χορηγούμενο από τις αρμόδιες αρχές ή οργανισμούς του κράτους μέλους καταγωγής ή προέλευσης, με το οποίο βεβαιώνεται η άσκηση, υπό την ιδιότητα του ειδικού ιατρού, της εν λόγω δραστηριότητας επί χρονικό διάστημα ίσο με το διπλάσιο της διαφοράς μεταξύ της διάρκειας της ειδικεύσεως που αποκτήθηκε στο κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης και της ελάχιστης διάρκειας εκπαιδεύσεως που αναφέρεται στον τίτλο III, σε περίπτωση που δεν πληρούνται οι όροι της ελάχιστης διάρκειας εκπαίδευσης που αναφέρονται στα άρθρα 26 και 27.

Αν, πάντως, πριν από τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, απαιτείται στο κράτος μέλος υποδοχής ελάχιστη διάρκεια εκπαιδεύσεως μικρότερη της προβλεπομένης από τα άρθρα 26 και 27, η διαφορά που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο δύναται να προσδιορίζεται μόνο σε συνάρτηση με την προβλεπομένη στο κράτος αυτό ελάχιστη διάρκεια εκπαιδεύσεως.

3. Για τους υπηκόους των κρατών μελών, των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι ιατρού πιστοποιούν εκπαίδευση που αποκτήθηκε στο έδαφος της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας και που δεν ανταποκρίνεται στο σύνολο των ελάχιστων απαιτήσεων εκπαιδεύσεως, που προβλέπονται στο άρθρο 23, τα άλλα κράτη μέλη, εκτός της Γερμανίας, αναγνωρίζουν ως επαρκή απόδειξη τα εν λόγω διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους, εφόσον:

— πιστοποιούν εκπαίδευση που άρχισε πριν από τη γερμανική ενοποίηση,

— παρέχουν το δικαίωμα άσκησης των δραστηριοτήτων ιατρού στο σύνολο του εδάφους της Γερμανίας με ίδιους όρους που ισχύουν για τους τίτλους που χορηγούνται από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές και αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχείο γ) σημεία 1 και 2 και

— συνοδεύονται από βεβαίωση που χορηγείται από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές, με την οποία πιστοποιείται ότι οι εν λόγω υπήκοοι επεδόθηκαν πραγματικά και νόμιμα στις εν λόγω δραστηριότητες στη Γερμανία τουλάχιστον επί τρία συνεχό-

▼B

μενα έτη κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της έκδοσης της βεβαίωσης.

4. Για τους υπηκόους των κρατών μελών, των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι ιατρικής ειδικότητας πιστοποιούν εκπαίδευση που αποκτήθηκε στο έδαφος της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας και που δεν ανταποκρίνεται στις ελάχιστες απαιτήσεις εκπαίδευσης που προβλέπονται στα άρθρα 24 έως 27, τα άλλα κράτη μέλη, εκτός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, αναγνωρίζουν ως επαρκή απόδειξη τα προαναφερθέντα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους, εφόσον:

— πιστοποιούν εκπαίδευση που άρχισε πριν από τις 3 Απριλίου 1992 και

— παρέχουν το δικαίωμα άσκησης, υπό την ιδιότητα του ειδικού ιατρού, της εν λόγω δραστηριότητας στο σύνολο του εδάφους της Γερμανίας με τους ίδιους όρους που ισχύουν για τους τίτλους που έχουν χορηγηθεί από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές και αναφέρονται στα άρθρα 5 και 7.

Τα κράτη μέλη μπορούν, ωστόσο, να απαιτούν τα εν λόγω διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι να συνοδεύονται από πιστοποιητικό που εκδίδεται από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές ή οργανισμούς, με το οποίο βεβαιώνεται η άσκηση, υπό την ιδιότητα του ειδικού ιατρού, της εν λόγω δραστηριότητας επί χρονικό διάστημα ίσο με το διπλάσιο της διαφοράς μεταξύ της διάρκειας της ειδικεύσεως που αποκτήθηκε στο γερμανικό έδαφος και της ελάχιστης διάρκειας εκπαίδευσης που αναφέρεται στον τίτλο III σε περίπτωση που δεν πληρούνται οι όροι της ελάχιστης διάρκειας εκπαίδευσης που αναφέρονται στα άρθρα 26 και 27.

5. Κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη, για τους υπηκόους των κρατών μελών των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι ιατρικής ή ιατρικής ειδικότητας δεν ανταποκρίνονται στις ονομασίες που περιλαμβάνονται για το εν λόγω κράτος μέλος στα άρθρα 3, 5 ή 7, τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που χορηγούνται από αυτά τα κράτη μέλη, εφόσον συνοδεύονται από πιστοποιητικό χορηγούμενο από τις αρμόδιες αρχές ή οργανισμούς. Το πιστοποιητικό αυτό βεβαιώνει ότι αυτά τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι ιατρικής ή ιατρικής ειδικότητας πιστοποιούν εκπαίδευση σύμφωνη με τις διατάξεις του τίτλου III που αναφέρεται, ανάλογα με την περίπτωση, στα άρθρα 2, 4 ή 6 και ότι εξομοιούνται, από τα κράτη μέλη που τα χορηγούν, προς τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους των οποίων οι ονομασίες περιέχονται, ανάλογα με την περίπτωση, στα άρθρα 3, 5 ή 7.

6. Τα κράτη μέλη που έχουν καταργήσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που αφορούν τη χορήγηση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων νευρολογίας-ψυχιατρικής, ραδιολογίας, χειρουργικής θώρακος, χειρουργικής των αγγείων, γαστρεντερολογικής χειρουργικής, βιολογικής αιματολογίας, φυσικής ιατρικής και αποκατάστασης ή τροπικής ιατρικής, και έχουν λάβει μέτρα σχετικά με τα κεκτημένα δικαιώματα υπέρ των υπηκόων τους, αναγνωρίζουν στους υπηκόους των άλλων κρατών μελών το δικαίωμα να απολαύουν των ίδιων μέτρων, εφόσον τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και οι άλλοι τίτλοι νευρολογίας-ψυχιατρικής, ραδιολογίας, χειρουργικής θώρακος, χειρουργικής των αγγείων, γαστρεντερολογικής χειρουργικής, βιολογικής αιματολογίας, φυσικής ιατρικής και αποκατάστασης ή τροπικής ιατρικής αυτών των τελευταίων πληρούν τους σχετικούς όρους που αναφέρονται είτε στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου είτε στα άρθρα 24, 25 και 27 και στο μέτρο που αυτά τα διπλώματα, πιστοποιητικάκαι άλλοι τίτλοι έχουν χορηγηθεί πριν από την ημερομηνία κατά την οποία το κράτος μέλος υποδοχής έπαυσε να απονέμει τα δικά του διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους για τη σχετική ειδικότητα.

▼B

7. Οι ημερομηνίες κατά τις οποίες τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη έχουν καταργήσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τις σχετικές με τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που αναφέρονται στην παράγραφο 6 αναγράφονται στο παράρτημα II.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Άρθρο 10

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 19, τα κράτη μέλη υποδοχής μεριμνούν ώστε να αναγνωρίζεται στους υπηκόους των κρατών μελών, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων 2, 4, 6 και 9, το δικαίωμα να κάνουν χρήση του νομίμου τίτλου εκπαιδεύσεώς τους, ενδεχομένως δε και της σχετικής συντμήσεως του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως, στη γλώσσα του κράτους αυτού. Τα κράτη μέλη υποδοχής μπορούν να απαιτούν να συνοδεύεται ο τίτλος αυτός από το όνομα και τον τόπο όπου ευρίσκεται το εκπαιδευτικό ίδρυμα ή η εξεταστική επιτροπή που τον έχει χορηγήσει.

2. Αν οι τίτλος εκπαιδεύσεως του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως είναι δυνατόν να δημιουργήσει σύγχυση στο κράτος μέλος υποδοχής με τίτλο ο οποίος απαιτεί στο κράτος αυτό συμπληρωματική εκπαίδευση που δεν έχει αποκτηθεί από τον δικαιούχο, το εν λόγω κράτος μέλος υποδοχής δύναται να επιβάλει στο δικαιούχο να χρησιμοποιεί τον τίτλο εκπαιδεύσεως του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως υπό κατάλληλη μορφή την οποία καθορίζει το κράτος μέλος υποδοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΡΟΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΑΣΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Α. **Ειδικές διατάξεις περί του δικαιώματος εγκαταστάσεως**

Άρθρο 11

1. Το κράτος μέλος υποδοχής, το οποίο απαιτεί από τους υπηκόους του αποδείξεις ήθους ή εντιμότητας για την αρχική πρόσβαση σε μια από τις δραστηριότητες των ιατρών, δέχεται ως επαρκή απόδειξη, προκειμένου περί υπηκόων των άλλων κρατών μελών, βεβαίωση χορηγουμένη από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως, που να πιστοποιεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις ήθους ή εντιμότητας που απαιτούνται στο κράτος μέλος αυτό για την ανάληψη της σχετικής δραστηριότητας.

2. Όταν το κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως δεν απαιτεί αποδείξεις ήθους ή εντιμότητας για την αρχική πρόσβαση στη σχετική δραστηριότητα, το κράτος μέλος υποδοχής δύναται να απαιτήσει από τους υπηκόους του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως απόσπασμα ποινικού μητρώου, ή, ελλείψει τούτου, ισότιμο έγγραφο χορηγούμενο από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως.

3. Αν το κράτος μέλος υποδοχής γνωρίζει σοβαρά και συγκεκριμένα γεγονότα, τα οποία συνέβησαν έξω από το έδαφός του πριν από την εγκατάσταση του ενδιαφερομένου στο κράτος αυτό, και τα οποία μπορούν να έχουν συνέπειες στην ανάληψη της σχετικής δραστηριότητας εντός αυτού, δύναται να ενημερώσει σχετικά το κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

Το κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως εξετάζει την ακρίβεια των γεγονότων. Οι αρχές του αποφασίζουν για τη φύση και την έκταση των ερευνών που πρέπει να γίνουν και ανακοινώνουν

▼B

στο κράτος μέλος υποδοχής τα συμπεράσματα που συνάγουν απ' αυτές, ενόψει των βεβαιώσεων ή εγγράφων που έχουν εκδώσει.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν το απόρρητο των διαβιβαζόμενων πληροφοριών.

Άρθρο 12

1. Όταν στο κράτος μέλος υποδοχής ισχύουν νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, οι οποίες αφορούν την άσκηση μιας από τις δραστηριότητες των ιατρών και αναφέρονται στο ήθος ή στην εντιμότητα του ενδιαφερομένου, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που προβλέπουν πειθαρχικές κυρώσεις σε περίπτωση βαρέος επαγγελματικού παραπτώματος ή καταδίκης για ποινικό αδίκημα, το κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως διαβιβάζει στο κράτος μέλος υποδοχής τις αναγκαίες πληροφορίες για τα μέτρα ή τις κυρώσεις επαγγελματικού ή διοικητικού χαρακτήρα που έχουν ληφθεί κατά του ενδιαφερομένου, καθώς και για τις ποινικές κυρώσεις, που ενδιαφέρουν την άσκηση του επαγγέλματος στο κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

2. Αν το κράτος μέλος υποδοχής γνωρίζει σοβαρά και συγκεκριμένα γεγονότα, τα οποία συνέβησαν έξω από το έδαφός του πριν από την εγκατάσταση του ενδιαφερομένου στο κράτος αυτό, και τα οποία μπορούν να έχουν συνέπειες στην άσκηση της σχετικής δραστηριότητας εντός αυτού, δύναται να ενημερώσει σχετικά το κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

Το κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως εξετάζει την ακρίβεια των γεγονότων. Οι αρχές του αποφασίζουν για τη φύση και την έκταση των ερευνών που πρέπει να γίνουν και ανακοινώνουν στο κράτος μέλος υποδοχής τα συμπεράσματα που συνάγουν απ' αυτές, ενόψει των πληροφοριών που έχουν μεταβιβάσει δυνάμει της παραγράφου 1.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν το απόρρητο των διαβιβαζομένων πληροφοριών.

Άρθρο 13

Όταν το κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από τους υπηκόους του, για την ανάληψη δραστηριότητας ιατρών ή για την άσκηση αυτής, έγγραφο σχετικό με τη σωματική ή ψυχική υγεία του ενδιαφερομένου, το κράτος αυτό δέχεται ως επαρκή την υποβολή του εγγράφου που ζητείται στο κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

Όταν το κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως δεν απαιτεί τέτοιο έγγραφο για την ανάληψη της σχετικής δραστηριότητας ή για την άσκηση αυτής, το κράτος μέλος υποδοχής δέχεται βεβαίωση χορηγούμενη από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως η οποία να αντιστοιχεί στις βεβαιώσεις του κράτους μέλους υποδοχής.

Άρθρο 14

Τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 11, 12 και 13 δεν δύνανται να υποβληθούν μετά την πάροδο τριών μηνών από της ημερομηνίας εκδόσεώς τους.

Άρθρο 15

1. Η διαδικασία αποδοχής για την ανάληψη μιας από τις δραστηριότητες των ιατρών σύμφωνα με τα άρθρα 11, 12 και 13, πρέπει να περατούνται εντός συντομοτάτης προθεσμίας, το αργότερο δε εντός τριών μηνών από της υποβολής όλων των δικαιολογητικών υπό του ενδιαφερομένου, με την επιφύλαξη των καθυστερήσεων που δύνανται να προκύψουν από ενδεχόμενη προσφυγή μετά τη λήξη της διαδικασίας αυτής.

▼B

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 και στο άρθρο 12 παράγραφος 2 η αίτηση περί επανεξετάσεως αναστέλλει την προθεσμία της παραγράφου 1.

Το κράτος μέλος από το οποίο εζητήθησαν πληροφορίες διαβιβάζει την απάντησή του εντός τριών μηνών.

Το κράτος μέλος υποδοχής συνεχίζει την προβλεπομένη στην παράγραφο 1 διαδικασία αμέσως μετά τη λήψη της απαντήσεως ή από της λήξεως της προθεσμίας αυτής.

Άρθρο 16

Όταν κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από τους υπηκόους του όρκο ή επίσημη δήλωση για την ανάληψη μιας από τις δραστηριότητες των ιατρών ή για την άσκηση αυτής, και στην περίπτωση που ο τύπος του εν λόγω όρκου ή της εν λόγω δηλώσεως δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί από τους υπηκόους των άλλων κρατών μελών, το κράτος μέλος υποδοχής μεριμνά ώστε να ευρίσκεται στη διάθεση των ενδιαφερομένων κατάλληλος και ισότιμος τύπος όρκου.

B. **Ειδικές διατάξεις περί της παροχής υπηρεσιών**

Άρθρο 17

1. Όταν κράτος μέλος απαιτεί από τους υπηκόους του, για την ανάληψη μιας από τις δραστηριότητες του ιατρού ή για την άσκηση αυτής, είτε άδεια είτε εγγραφή ή συμμετοχή ως μέλη σε επαγγελματική οργάνωση ή σύλλογο, το εν λόγω κράτος μέλος απαλλάσσει της υποχρεώσεως αυτής τους υπηκόους των κρατών μελών σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών.

Ο δικαιούχος παρέχει υπηρεσίες με τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις, όπως και οι υπήκοοι του κράτους μέλους υποδοχής· υπόκειται ιδίως στις πειθαρχικές διατάξεις επαγγελματικού ή διοικητικού χαρακτήρος που εφαρμόζονται στο κράτος μέλος αυτό.

Με αυτό το σκοπό και συμπληρωματικά προς τη δήλωση τη σχετική με την παροχή υπηρεσιών που αναφέρεται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη, για να επιτρέψουν την εφαρμογή των πειθαρχικών διατάξεων που ισχύουν στο έδαφός τους, δύνανται να προβλέψουν είτε αυτόματη προσωρινή εγγραφή ή τυπική συμμετοχή σε επαγγελματική οργάνωση ή σύλλογο είτε εγγραφή σε μητρώο, με την προϋπόθεση ότι δεν καθυστερείται και δεν περιπλέκεται καθόλου η παροχή υπηρεσιών και δεν επιβάλλονται επιπλέον δαπάνες σ' αυτόν που παρέχει τις υπηρεσίες.

Όταν το κράτος μέλος υποδοχής λαμβάνει μέτρα κατ' εφαρμογή του δευτέρου εδαφίου ή περιέρχονται εις γνώση του γεγονότα που αντίκεινται στις προαναφερθείσες διατάξεις, ενημερώνει αμέσως περί αυτού το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο δικαιούχος.

2. Το κράτος μέλος υποδοχής δύναται να επιβάλει στους δικαιούχους την υποχρέωση υποβολής στις αρμόδιες αρχές προηγουμένης δηλώσεως σχετικά με την παροχή των υπηρεσιών τους, σε περίπτωση κατά την οποία η εκτέλεση της παροχής αυτής συνεπάγεται προσωρινή διαμονή στο έδαφός του.

Σε επείγουσες περιπτώσεις, η δήλωση αυτή δύναται να γίνει εντός της συντομότερης δυνατής προθεσμίας μετά την παροχή των υπηρεσιών.

3. Κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2, το κράτος μέλος υποδοχής δύναται να απαιτήσει από το δικαιούχο ένα ή περισσότερα έγγραφα που να περιλαμβάνουν τις ακόλουθες ενδείξεις:

▼B

— τη δήλωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2,

— βεβαίωση που να πιστοποιεί ότι ο δικαιούχος ασκεί νόμιμα τις σχετικές δραστηριότητες στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος,

— βεβαίωση ότι ο δικαιούχος διαθέτει το ή τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που απαιτούνται για την παροχή των σχετικών υπηρεσιών και αναφέρονται στην παρούσα οδηγία.

4. Το ή τα έγγραφα που προβλέπονται στην παράγραφο 3 δεν δύνανται να υποβληθούν μετά την πάροδο δώδεκα μηνών από της ημερομηνίας εκδόσεώς τους.

5. Όταν κράτος μέλος αφαιρεί, εν όλω ή εν μέρει, προσωρινά ή οριστικά, από υπήκοό του ή από υπήκοο άλλου κράτους μέλους εγκατεστημένο στο έδαφός του το δικαίωμα να ασκεί μία από τις δραστηριότητες του ιατρού μεριμνά, κατά περίπτωση, για την προσωρινή ή οριστική ανάκληση της βεβαιώσεως που αναφέρεται στην παράγραφο 3 δεύτερη περίπτωση.

Άρθρο 18

Όταν, σε κράτος μέλος υποδοχής, η ρύθμιση με ασφαλιστικούς οργανισμούς των λογαριασμών που αναφέρονται σε παρεχόμενες υπηρεσίες υπέρ των κοινωνικά ασφαλισμένων, προϋποθέτει εγγραφή σε οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως δημοσίου δικαίου, το εν λόγω κράτος μέλος, σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών που συνεπάγονται μετακίνηση του δικαιούχου, απαλλάσσει της υποχρεώσεως αυτής τους υπηκόους των κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος.

Ωστόσο, ο δικαιούχος ενημερώνει προηγουμένως ή, σε επείγουσες περιπτώσεις, μεταγενεστέρως, τον εν λόγω οργανισμό περί της παροχής των υπηρεσιών του.

Γ. **Κοινές διατάξεις περί του δικαιώματος εγκαταστάσεως και περί της παροχής υπηρεσιών**

Άρθρο 19

Όταν, σε ένα κράτος μέλος υποδοχής, η χρήση του επαγγελματικού τίτλου, η οποία σχετίζεται με μία από τις δραστηριότητες των ιατρών ρυθμίζεται νομοθετικά, οι υπήκοοι των άλλων κρατών μελών, οι οποίοι πληρούν τις προβλεπόμενες στο άρθρο 2 και στο άρθρο 9 παράγραφοι 1, 3, και 5 προϋποθέσεις, δύνανται να φέρουν τον επαγγελματικό τίτλο του κράτους μέλους υποδοχής ο οποίος αντιστοιχεί, στο κράτος αυτό, στις εν λόγω προϋποθέσεις εκπαιδεύσεως και να κάνουν χρήση της συντμήσεώς του.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τη χρήση του τίτλου ειδικού ιατρού από εκείνους οι οποίοι πληρούν τις προβλεπόμενες στα άρθρα 4 και 6 και στο άρθρο 9 παράγραφοι 2, 4, 5, και 6 αντιστοίχως προϋποθέσεις.

Άρθρο 20

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους δικαιούχους να ενημερώνονται περί της υγειονομικής και κοινωνικής νομοθεσίας, καθώς και, κατά περίπτωση, περί της επαγγελματικής δεοντολογίας που ισχύει στο κράτος μέλος υποδοχής.

Για το σκοπό αυτό, δύνανται να συνιστούν υπηρεσίες ενημερώσεως, από τις οποίες οι δικαιούχοι δύνανται να λαμβάνουν τις αναγκαίες πληροφορίες. Σε περίπτωση εγκαταστάσεως, τα κράτη μέλη υποδοχής δύνανται να υποχρεώνουν τους δικαιούχους να έρχονται σε επαφή με τις υπηρεσίες αυτές.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να συστήσουν τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 υπηρεσίες στα πλαίσια των αρμόδιων αρχών ή οργανισμών που ορίζουν.

▼B

3. Τα κράτη μέλη ενεργούν έτσι ώστε, εφόσον παραστεί ανάγκη, να αποκτούν οι δικαιούχοι, προς το συμφέρον τους και προς το συμφέρον των ασθενών τους, τις γλωσσικές εκείνες γνώσεις που είναι αναγκαίες για την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας στο κράτος υποδοχής.

Άρθρο 21

Τα κράτη μέλη, τα οποία απαιτούν από τους δικούς τους υπηκόους την πραγματοποίηση προπαρασκευαστικής ασκήσεως, προκειμένου να αποκτήσουν την δυνατότητα να συμβάλλονται ως ιατροί ασφαλιστικού ταμείου, δύνανται να επιβάλουν, για περίοδο πέντε ετών από τις 20 Ιουνίου 1975, την ίδια υποχρέωση στους υπηκόους των άλλων κρατών μελών. Η διάρκεια της ασκήσεως, πάντως, δεν δύναται να υπερβαίνει τους έξι μήνες.

Άρθρο 22

Το κράτος μέλος υποδοχής, δύναται, σε περίπτωση δικαιολογημένων αμφιβολιών, να απαιτήσει από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους τη βεβαίωση της γνησιότητας των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που έχουν εκδοθεί στο τελευταίο αυτό κράτος και που αναφέρονται στα κεφάλαια I μέχρι IV του τίτλου II καθώς και τη βεβαίωση του γεγονότος, ότι ο δικαιούχος πληροί όλες τις προβλεπόμενες από το τίτλο III προϋποθέσεις εκπαιδεύσεως.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ, ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Άρθρο 23

1. Τα κράτη μέλη εξαρτούν την ανάληψη και την άσκηση των ιατρικών δραστηριοτήτων από την κατοχή διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου ιατρικής, κατά την έννοια του άρθρου 3, που να παρέχει την εγγύηση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει αποκτήσει κατά τη συνολική διάρκεια της εκπαιδεύσεώς του:

α) προσήκουσες γνώσεις των επιστημών επί των οποίων βασίζεται η ιατρική, καθώς και ότι έχει κατανοήσει καλά τις επιστημονικές μεθόδους, συμπεριλαμβανομένων των αρχών μετρήσεως των βιολογικών λειτουργιών, της αξιολογήσεως των επιστημονικώς διαπιστωμένων γεγονότων και της αναλύσεως των δεδομένων·

β) προσήκουσες γνώσεις της διαρθρώσεως των λειτουργιών και της συμπεριφοράς του ανθρωπίνου οργανισμού υγιούς ή ασθενούς, καθώς και των σχέσεων μεταξύ της καταστάσεως της υγείας του ανθρώπου και του φυσικού και κοινωνικού περιβάλλοντός του·

γ) προσήκουσες γνώσεις των κλινικών θεμάτων και της κλινικής πρακτικής που να του παρέχουν συνεκτική εικόνα των σωματικών και διανοητικών ασθενειών, της προληπτικής ιατρικής, της διαγνωστικής και της θεραπευτικής ιατρικής καθώς και της αναπαραγωγής του ανθρώπου·

δ) προσήκουσα κλινική πείρα υπό κατάλληλη εποπτεία σε νοσοκομεία.

2. Η συνολική αυτή ιατρική εκπαίδευση περιλαμβάνει τουλάχιστον έξι έτη ή 5 500 ώρες θεωρητικής και πρακτικής διδασκαλίας σε πανεπιστήμιο ή υπό την εποπτεία πανεπιστημίου.

3. Για να γίνει κανείς δεκτός στην εκπαίδευση αυτήν προϋποτίθεται ότι κατέχει δίπλωμα ή πιστοποιητικό που παρέχει δικαίωμα πρόσβασης στις σχετικές σπουδές στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ενός κράτους μέλους.

▼B

4. Για τα πρόσωπα που άρχισαν τις σπουδές τους προ της 1ης Ιανουαρίου 1972, η αναφερόμενη στην παράγραφο 2 εκπαίδευση δύναται να περιλαμβάνει πρακτική εκπαίδευση έξι μηνών πανεπιστημιακού επιπέδου, πραγματοποιούμενη κατά πλήρη απασχόληση υπό την εποπτεία των αρμοδίων αρχών.

5. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την ευχέρεια των κρατών μελών να επιτρέπουν στο έδαφός τους, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία τους, την ανάληψη και την άσκηση των ιατρικών δραστηριοτήτων στους κατόχους διπλωμάτων, πιστοποιητικών ή άλλων τίτλων, που δεν έχουν αποκτηθεί σε κράτος μέλος.

Άρθρο 24

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, ώστε η εκπαίδευση που οδηγεί στην απόκτηση διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου ιατρικής ειδικότητος να ανταποκρίνεται τουλάχιστον στους ακόλουθους όρους:

α) προϋποθέτει την επιτυχή περάτωση εξαετών σπουδών στο πλαίσιο του προβλεπομένου στο άρθρο 23 κύκλου σπουδών· όσον αφορά την εκπαίδευση που οδηγεί στην απονομή του διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου ειδίκευσης στην οδοντοχειρουργική, στοματοχειρουργική και γναθοπροσωπική χειρουργική (βασική εκπαίδευση ιατρού και οδοντιάτρου), προϋποθέτει επίσης την επιτυχή ολοκλήρωση του κύκλου σπουδών του οδοντιάτρου που αναφέρεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 78/687/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978 περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τις δραστηριότητες του οδοντιάτρου ([1])·

β) περιλαμβάνει θεωρητική και πρακτική διδασκαλία·

γ) πραγματοποιείται κατά πλήρη απασχόληση και υπό την εποπτεία των αρμόδιων αρχών ή οργανισμών σύμφωνα με το σημείο 1 του παραρτήματος Ι·

δ) πραγματοποιείται σε πανεπιστημιακό κέντρο, σε πανεπιστημιακή κλινική ή, κατά περίπτωση, σε νοσηλευτικό ίδρυμα εγκεκριμένο για το σκοπό αυτό από τις αρμόδιες αρχές ή οργανισμούς·

ε) συνεπάγεται προσωπική συμμετοχή του υποψηφίου ειδικού ιατρού στη δραστηριότητα και στις ευθύνες των σχετικών υπηρεσιών.

2. Τα κράτη μέλη εξαρτούν τη χορήγηση διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου ιατρικής ειδικότητος από την κατοχή ενός από τα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους ιατρικής που αναφέρονται στο άρθρο 23. Η απονομή του διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου ειδίκευσης στην οδοντοχειρουργική, στοματοχειρουργική και γναθοπροσωπική χειρουργική (βασική εκπαίδευση ιατρού και οδοντιάτρου) προϋποθέτει επιπλέον την κατοχή ενός από τα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους οδοντιάτρου που αναφέρονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 78/687/ΕΟΚ.

Άρθρο 25

1. Με την επιφύλαξη της αρχής της κατά πλήρη απασχόληση εκπαιδεύσεως, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και εν αναμονή των αποφάσεων, τις οποίες πρόκειται να λάβει το Συμβούλιο, σύμφωνα με την παράγραφο 3, τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέψουν ειδίκευση κατά μερική απασχόληση, υπό όρους αποδεκτούς από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, εφόσον η κατά πλήρη απασχόληση εκπαίδευση δεν θα ήταν πραγματοποιήσιμη για ατομικούς και δικαιολογημένους λόγους.

([1]) ΕΕ αριθ. L 233 της 24. 8. 1978, σ. 10.

▼B

2. Η εκπαίδευση κατά μερική αποσχόληση πρέπει να διεξάγεται σύμφωνα με το σημείο 2 του παραρτήματος και να είναι ποιοτικά ισότιμη με την εκπαίδευση κατά πλήρη απασχόληση. Το επίπεδο εκπαιδεύσεως δεν δύναται να διακυβευθεί ούτε λόγω του ότι η εκπαίδευση συντελείται κατά μερική απασχόληση ούτε λόγω της ασκήσεως ιδιωτικής, αμειβόμενης επαγγελματικής δραστηριότητας.

Η συνολική διάρκεια της ειδικεύσεως δεν δύναται να μειωθεί εκ του γεγονότος ότι πραγματοποιείται κατά μερική απασχόληση.

3. Το αργότερο στις 25 Ιανουαρίου 1989 και μετά από νέα εξέταση της καταστάσεως, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, αποφασίζει αν οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 πρέπει να διατηρηθούν ή να τροποποιηθούν, λαμβάνοντας υπόψη ότι η δυνατότητα εκπαιδεύσεως κατά μερική απασχόληση θα πρέπει να εξακολουθήσει να υφίσταται υπό ορισμένες περιστάσεις που θα εξετασθούν χωριστά για καθεμία ειδικότητα.

Οι ειδικεύσεις κατά μερική απασχόληση που έχουν αρχίσει πριν από την 1η Ιανουαρίου 1983 δύνανται να περατωθούν σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν πριν από την ημερομηνία αυτή.

Άρθρο 26

Τα κράτη μέλη μεριμνούν, ώστε η ελάχιστη διάρκεια των ειδικεύσεων που ορίζονται κατωτέρω, να μην είναι μικρότερη από:

1η ομάδα (5 έτη):

— χειρουργική
— νευροχειρουργική
— παθολογία
— ουρολογία
— ορθοπεδική

2η ομάδα (4 έτη):

— γυναικολογία-μαιευτική
— παιδιατρική
— φυματιολογία-πνευμονολογία
— παθολογική ανατομία
— νευρολογία
— ψυχιατρική

3η ομάδα (3 έτη):

— αναισθησιολογία
— οφθαλμολογία
— ωτορινολαρυγγολογία.

Άρθρο 27

Τα κράτη μέλη, τα οποία έχουν επί του θέματος νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, μεριμνούν, ώστε η ελάχιστη διάρκεια των ειδικεύσεων που ορίζονται κατωτέρω να μην είναι μικρότερη από:

1η ομάδα (5 έτη):

— πλαστική χειρουργική
— χειρουργική θώρακος
— χειρουργική των αγγείων
— νευρολογία-ψυχιατρική
— χειρουργική παίδων
— γαστρεντερολογική χειρουργική
— γναθοπροσωπική χειρουργική (βασική εκπαίδευση ιατρού)

2η ομάδα (4 έτη):

— καρδιολογία
— γαστρεντερολογία

▼B

— ρευματολογία
— κλινική βιολογία
— ακτινολογία-ραδιολογία
— ακτινοδιαγνωστική
— ακτινοθεραπευτική
— τροπική ιατρική
— φαρμακολογία
— παιδοψυχιατρική
— μικροβιολογία
— ιατρική της εργασίας
— βιολογική χημεία
— ανοσολογία
— δερματολογία
— αφροδισιολογία
— γηριατρική
— νεφρολογία
— μεταδοτικές ασθένειες
— community medicine (κοινωνική ιατρική)
— βιολογική αιματολογία
— πυρηνική ιατρική
— οδοντοχειρουργική, στοματοχειρουργική και γναθοπροσωπική ιατρική (βασική εκπαίδευση ιατρού και οδοντιάτρου)

3η ομάδα (3 έτη):

— αιματολογία
— ενδοκρινολογία
— φυσική ιατρική και αποκατάσταση
— στοματολογία
— δερματολογία-αφροδισιολογία
— αλλεργιολογία

Άρθρο 28

Μεταβατικώς και κατά παρέκκλιση από το άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και από το άρθρο 25, τα κράτη μέλη, των οποίων οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προέβλεπαν τρόπο ειδικεύσεως κατά μερική απασχόληση στις 20 Ιουνίου 1975, δύνανται να συνεχίσουν να εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές στους υποψηφίους που έχουν αρχίσει την ειδίκευσή τους το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1983.

Κάθε κράτος μέλος υποδοχής εξουσιοδοτείται να απαιτεί από όσους εμπίπτουν στην διάταξη του πρώτου εδαφίου να επισυνάπτουν στα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους τους βεβαίωση πιστοποιούσα ότι ασχολήθηκαν πραγματικά και νόμιμα, ως ειδικοί ιατροί, με τις σχετικές δραστηριότητες κατά τη διάρκεια τουλάχιστον τριών συνεχών ετών κατά τα πέντε τελευταία έτη πριν από τη χορήγηση της βεβαιώσεως.

Άρθρο 29

Μεταβατικώς και κατά παρέκκλιση από το άρθρο 24 παράγραφος 2:

α) όσον αφορά το Λουξεμβούργο και μόνο για τα διπλώματα του Λουξεμβούργου, τα οποία προβλέπει ο νόμος του 1939 «περί απονομής ακαδημαϊκών και πανεπιστημιακών τίτλων», η χορήγηση του πιστοποιητικού ιατρικής ειδικότητας εξαρτάται από μόνη την κατοχή διπλώματος διδάκτορος ιατρικής, χειρουργικής και μαιευτικής που χορηγείται από την κρατική εξεταστική επιτροπή του Λουξεμβούργου·

β) όσον αφορά τη Δανία και μόνο για τα κρατικά διπλώματα ιατρικής που χορηγούνται από την ιατρική σχολή δανικού πανεπιστημίου, σύμφωνα με την απόφαση του υπουργού Εσωτερικών της 14ης Μαΐου 1970, η χορήγηση του τίτλου

▼B

ιατρικής ειδικότητας εξαρτάται από μόνη την κατοχή των εν λόγω διπλωμάτων.

Τα διπλώματα που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) δύνανται να χορηγούνται στους υποψηφίους, η εκπαίδευση των οποίων έχει αρχίσει πριν από τις 20 Δεκεμβρίου 1976.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ

Άρθρο 30

Κάθε κράτος μέλος που παρέχει στο έδαφός του τον πλήρη κύκλο εκπαίδευσης, για τον οποίο γίνεται λόγος στο άρθρο 23, καθιερώνει ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική ανταποκρινόμενη τουλάχιστον στις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 31 και 32, με τρόπο ώστε τα πρώτα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλοι τίτλοι που την πιστοποιούν, να χορηγούνται, τα αργότερο, από την 1η Ιανουαρίου 1990.

Άρθρο 31

1. Η ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική που προβλέπεται στο άρθρο 30 πρέπει να ανταποκρίνεται τουλάχιστον στις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) αρχίζει μόνον αφού συμπληρωθούν επιτυχώς τουλάχιστον έξι έτη σπουδών στα πλαίσια του κύκλου εκπαίδευσης που προβλέπεται στο άρθρο 23·

β) έχει διάρκεια τουλάχιστον δύο ετών με πλήρη απασχόληση και πραγματοποιείται υπό τον έλεγχο των αρμόδιων αρχών ή οργανισμών·

γ) είναι περισσότερο πρακτικής παρά θεωρητικής φύσης· η πρακτική εκπαίδευση γίνεται, αφενός, για έξι μήνες τουλάχιστον σε εγκεκριμένο νοσοκομειακό περιβάλλον που να διαθέτει τον κατάλληλο εξοπλισμό και τις κατάλληλες υπηρεσίες, και αφετέρου, για έξι τουλάχιστον μήνες σε ένα εγκεκριμένο ιατρείο γενικής ιατρικής ή σε εγκεκριμένο κέντρο όπου παρέχεται από ιατρούς πρωτοβάθμια ιατρική περίθαλψη· διεξάγεται σε επαφή με άλλα νοσηλευτικά ιδρύματα ή υγειονομικές διαρθρώσεις γενικής ιατρικής· ωστόσο, με την επιφύλαξη των προαναφερομένων ελάχιστων περιόδων, η πρακτική εκπαίδευση είναι δυνατόν να γίνεται επί έξι μήνες το πολύ σε άλλα εγκεκριμένα νοσηλευτικά ιδρύματα ή υγειονομικές εγκαταστάσεις γενικής ιατρικής·

δ) συνεπάγεται προσωπική συμμετοχή του υποψήφιου στην επαγγελματική δραστηριότητα και στις ευθύνες των προσώπων με τα οποία εργάζεται.

2. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να αναβάλλουν την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 στοιχείο γ), σχετικά με την ελάχιστη διάρκεια της εκπαίδευσης, το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1995.

3. Τα κράτη μέλη εξαρτούν τη χορήγηση των διπλωμάτων, των πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που πιστοποιούν την ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική, από την κατοχή ενός από τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που προβλέπονται στο άρθρο 3.

Άρθρο 32

Εάν, στις 22 Σεπτεμβρίου 1986, σε ένα κράτος μέλος η εκπαίδευση στη γενική ιατρική διασφαλιζόταν με την πείρα στη γενική ιατρική που αποκτά ο ιατρός στο ίδιο του το ιατρείο υπό την εποπτεία ενός εξουσιοδοτημένου συμβούλου πρακτικής εκπαίδευσης, το κράτος μέλος αυτό μπορεί, δοκιμαστικά, να διατηρήσει αυτή την εκπαίδευση υπό την προϋπόθεση ότι:

▼B

— είναι σύμφωνη με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) καθώς και με την παράγραφο 3,

— έχει διάρκεια ίση με το διπλάσιο της διαφοράς που υπάρχει μεταξύ της διάρκειας που προβλέπεται στο άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο β) και του συνόλου των περιόδων που προβλέπονται στην τρίτη περίπτωση του παρόντος άρθρου,

— περιλαμβάνει περίοδο σε εγκεκριμένο νοσοκομειακό περιβάλλον που διαθέτει κατάλληλο εξοπλισμό και κατάλληλες υπηρεσίες, καθώς και περίοδο σε ένα εγκεκριμένο ιατρείο γενικής ιατρικής ή εγκεκριμένο κέντρο στο οποίο ιατροί παρέχουν πρωτοβάθμια ιατρική περίθαλψη από την 1η Ιανουαρίου 1995, εκάστη δε αυτών των δύο περιόδων θα διαρκεί τουλάχιστον έξι μήνες.

Άρθρο 33

Με βάση την πείρα που θα έχει αποκτηθεί και λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη της εκπαίδευσης στον τομέα της γενικής ιατρικής, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο, το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1996, έκθεση για την εφαρμογή των άρθρων 31 και 32 και κατάλληλες προτάσεις, προκειμένου να επιδιωχθεί η εναρμόνιση της εκπαίδευσης των ιατρών της γενικής ιατρικής.

Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1997, το Συμβούλιο θα έχει αποφασίσει γι' αυτές τις προτάσεις με τις διαδικασίες που ορίζει η συνθήκη.

Άρθρο 34

1. Με την επιφύλαξη της αρχής της κατά πλήρη απασχόληση εκπαίδευσης που εκφράζεται στο άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική κατά μερική απασχόληση επιπλέον της εκπαίδευσης κατά πλήρη απασχόληση, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες ειδικές προϋποθέσεις:

— η συνολική διάρκεια της εκπαίδευσης δεν συντομεύεται λόγω του γεγονότος ότι πραγματοποιείται κατά μερική απασχόληση,

— η εβδομαδιαία διάρκεια της εκπαίδευσης κατά μερική απασχόληση δεν μπορεί να είναι κατώτερη του 60 % εβδομαδιαίας διάρκειας της εκπαίδευσης κατά πλήρη απασχόληση.

— η εκπαίδευση κατά μερική απασχόληση πρέπει να περιλαμβάνει ορισμένο αριθμό εκπαιδευτικών περιόδων με πλήρη απασχόληση και όσον αφορά την εκπαίδευση που παρέχεται σε νοσοκομειακό περιβάλλον, και όσον αφορά την εκπαίδευση του παρέχεται σε ένα εγκεκριμένο ιατρείο γενικής ιατρικής ή σε εγκεκριμένο κέντρο στο οποίο ιατροί παρέχουν πρωτοβάθμια ιατρική περίθαλψη. Ο αριθμός και η διάρκεια των εκπαιδευτικών περιόδων με πλήρη απασχόληση πρέπει να μπορούν να εξασφαλίζουν κατάλληλη προετοιμασία για την πραγματική άσκηση της γενικής ιατρικής.

2. Η εκπαίδευση κατά μερική απασχόληση οφείλει να είναι ισοδύναμου ποιοτικά επιπέδου με την εκπαίδευση κατά πλήρη απασχόληση. Πιστοποιείται με δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 30.

Άρθρο 35

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις περί κεκτημένων δικαιωμάτων που τα ίδια θεσπίζουν, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν το δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο, που προβλέπεται στο άρθρο 30, σε ιατρό που δεν έχει συμπληρώσει την εκπαίδευση που προβλέπεται στα άρθρα 31 και 32, αλλά διαθέτει άλλη συμπληρωματική εκπαίδευση πιστοποιημένη με δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο που έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους. Εντούτοις, δεν μπορούν να χορηγούν αυτό το δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο εάν αυτό δεν πιστοποιεί

▼B

γνώσεις επιπέδου ποιοτικά ισοδύναμου με εκείνες που προκύπτουν από την εκπαίδευση που προβλέπεται στα άρθρα 31 και 32.

2. Με τους κανόνες που θεσπίζουν σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη καθορίζουν ιδίως σε ποιο μέτρο η συμπληρωματική εκπαίδευση που έχει ήδη αποκτηθεί από τον αιτούντα καθώς και η επαγγελματική του εμπειρία μπορούν να ληφθούν υπόψη για να αντικαταστήσουν την εκπαίδευση που προβλέπεται στα άρθρα 31 και 32.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να χορηγούν το δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο που προβλέπεται στο άρθρο 30, εάν ο αιτών δεν έχει αποκτήσει πείρα τουλάχιστον έξι μηνών στη γενική ιατρική σε ένα ιατρείο γενικής ιατρικής ή κέντρο όπου παρέχεται από ιατρούς πρωτοβάθμια ιατρική περίθαλψη, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

Άρθρο 36

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1995, κάθε κράτος μέλος εξαρτά, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί κεκτημένων δικαιωμάτων, την άσκηση των δραστηριοτήτων του ιατρού με την ιδιότητα του γενικού ιατρού στα πλαίσια του εθνικού του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων, από την κατοχή διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου που προβλέπεται στο άρθρο 30.

Πάντως, τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από αυτήν την προϋπόθεση τα πρόσωπα που βρίσκονται στο στάδιο ειδικής εκπαίδευσής τους στη γενική ιατρική.

2. Κάθε κράτος μέλος προσδιορίζει τα κεκτημένα δικαιώματα. Πάντως, πρέπει να θεωρεί ως κεκτημένο το δικαίωμα άσκησης των δραστηριοτήτων του ιατρού με την ιδιότητα του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων χωρίς το δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο που προβλέπονται στο άρθρο 30 σε όλους τους ιατρούς που θα έχουν το δικαίωμα αυτό στις 31 Δεκεμβρίου 1994, βάσει των άρθρων 1 έως 20 και είναι εγκατεστημένοι κατά την ημερομηνία αυτή στο έδαφός του, έχοντας επωφεληθεί από το άρθρο 2 ή από το άρθρο 9 παράγραφος 1.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόζει την παράγραφο 1 πριν από την 1η Ιανουαρίου 1995, υπό τον όρο ότι κάθε ιατρός που έχει λάβει σε άλλο κράτος μέλος την εκπαίδευση που αναφέρει το άρθρο 23 θα μπορεί να εγκατασταθεί στο έδαφός του μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994 και να ασκήσει εκεί το επάγγελμά του στα πλαίσια του εθνικού του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων, επικαλούμενος το ευεργέτημα του άρθρου 2 ή του άρθρου 9 παράγραφος 1.

4. Οι αρμόδιες αρχές κάθε κράτους μέλους εκδίδουν, μετά από αίτηση, πιστοποιητικό που αποδεικνύει το δικαίωμα άσκησης των δραστηριοτήτων του ιατρού υπό την ιδιότητα του γενικού ιατρού στα πλαίσια του εθνικού του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων χωρίς το δίπλωμα, το πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο που προβλέπονται στο άρθρο 30, σε ιατρούς που έχουν κεκτημένα δικαιώματα βάσει της παραγράφου 2.

5. Η παράγραφος 1 δεν παρεμποδίζει τη δυνατότητα των κρατών μελών να επιτρέπουν την άσκηση στο έδαφός τους, βάσει της νομοθεσίας τους, των δραστηριοτήτων του ιατρού με την ιδιότητα του γενικού ιατρού στα πλαίσια συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων, σε πρόσωπα που δεν είναι κάτοχοι διπλωμάτων, πιστοποιητικών ή άλλων τίτλων που να πιστοποιούν ιατρική εκπαίδευση και ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική και να έχουν αποκτηθεί αμφότερα σε ένα κράτος μέλος, αλλά είναι κάτοχοι διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που πιστοποιούν ότι οι εκπαιδεύσεις αυτές, ή μία εξ αυτών, έχουν ληφθεί σε τρίτη χώρα.

▼B

Άρθρο 37

1. Κάθε κράτος μέλος, για να επιτρέψει σε κάποιον να ασκήσει ιατρικές δραστηριότητες με την ιδιότητα του γενικού ιατρού στα πλαίσια του εθνικού του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων, αναγνωρίζει τα διπλώματα, πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που αναφέρονται στο άρθρο 30 και τα οποία απονέμονται στους υπηκόους των κρατών μελών από τα άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τα άρθρα 31, 32, 34 και 35.

2. Κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει τα πιστοποιητικά που προβλέπονται στο άρθρο 36 παράγραφος 4, τα οποία απονέμονται στους υπηκόους των κρατών μελών από άλλα κράτη μέλη, καθιστώντας τα ισότιμα στο έδαφός του με τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που απονέμει το ίδιο και τα οποία επιτρέπουν την άσκηση των δραστηριοτήτων του ιατρού με την ιδιότητα του γενικού ιατρού στα πλαίσιο του εθνικού του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων.

Άρθρο 38

Οι υπήκοοι ενός κράτους μέλους στους οποίους ένα κράτος μέλος απένειμε τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που προβλέπονται στο άρθρο 30 ή στο άρθρο 36 παράγραφος 4 έχουν το δικαίωμα να φέρουν στο κράτος μέλος υποδοχής τον επαγγελματικό τίτλο που υπάρχει στο κράτος αυτό και να κάνουν χρήση της σύντμησής του.

Άρθρο 39

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 38, τα κράτη μέλη υποδοχής μεριμνούν ώστε να αναγνωρίζεται το δικαίωμα στους δικαιούχους του άρθρου 37 να κάνουν χρήση του νομίμου τίτλου εκπαιδεύσεώς τους, ενδεχομένως δε και της σχετικής συντμήσεως του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως στη γλώσσα αυτού του κράτους. Τα κράτη μέλη υποδοχής μπορούν να απαιτούν να συνοδεύεται ο τίτλος αυτός από το όνομα και τον τόπο όπου ευρίσκεται το εκπαιδευτικό ίδρυμα ή η εξεταστική επιτροπή που τον έχει χορηγήσει.

2. Αν ο τίτλος εκπαιδεύσεως του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως είναι δυνατόν να δημιουργήσει σύγχυση στο κράτος μέλος υποδοχής με τίτλο ο οποίος απαιτεί στο κράτος αυτό συμπληρωματική εκπαίδευση την οποία δεν έχει ο δικαιούχος, αυτό το κράτος μέλος υποδοχής δύναται να επιβάλλει στο δικαιούχο να χρησιμοποιεί τον τίτλο εκπαιδεύσεως του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως υπό κατάλληλη μορφή την οποία καθορίζει αυτό το κράτος μέλος.

Άρθρο 40

Η Επιτροπή, με βάση την αποκτηθείσα εμπειρία και λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη της εκπαίδευσης στον τομέα της γενικής ιατρικής, θα υποβάλει στο Συμβούλιο, το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1997, έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος τίτλου και, ενδεχομένως, κατάλληλες προτάσεις, με τελικό σκοπό την ενδεδειγμένη εκπαίδευση κάθε γενικού ιατρού που πληροί τις ειδικές προϋποθέσεις άσκησης της γενικής ιατρικής. Το Συμβούλιο αποφαίνεται επί των προτάσεων αυτών με τις διαδικασίες που καθορίζει η συνθήκη.

Άρθρο 41

Μόλις ένα κράτος μέλος κοινοποιήσει στην Επιτροπή την ημερομηνία έναρξης ισχύος των μέτρων που έλαβε, σύμφωνα με το άρθρο 30, η Επιτροπή προβαίνει σε προσήκουσα ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, αναφέροντας τις ονομασίες που ορίσθηκαν από το κράτος αυτό για το δίπλωμα, πιστοποιητικό και άλλο τίτλο εκπαίδευσης και, ενδεχομένως, για τον επαγγελματικό τίτλο.

▼B

ΤΙΤΛΟΣ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 42

Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές και τους οργανισμούς που είναι αρμόδιες να χορηγούν ή να δέχονται τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους, καθώς και τα αναφερόμενα στην παρούσα οδηγία έγγραφα ή πληροφορίες και ενημερώνουν αμέσως περί αυτού τα άλλη κράτη μέλη και την Επιτροπή.

Άρθρο 43

Αν, κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, παρουσιάζονται σε ορισμένους τομείς μείζονες δυσχέρειες για ένα κράτος μέλος, η Επιτροπή εξετάζει τις δυσχέρειες αυτές σε συνεργασία με το εν λόγω κράτος και λαμβάνει τη γνώμη της επιτροπής ανωτάτων δημοσίων υπαλλήλων στον τομέα της δημόσιας υγείας που συνιστάται με την απόφαση 75/365/ΕΟΚ [1].

Εφόσον παραστεί ανάγκη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο τις κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 44

Οι οδηγίες που αναφέρονται στο παράρτημα Α καταργούνται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης που αναφέρονται στο παράρτημα Β.

Οι αναφορές στις εν λόγω οδηγίες θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που παρατίθεται στο παράρτημα Γ.

Άρθρο 45

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

[1] ΕΕ αριθ. L 167 της 30. 6. 1975, σ. 19.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Χαρακτηριστικά της εκπαιδεύσεως κατά πλήρη απασχόληση και της εκπαιδεύσεως κατά μερική απασχόληση των ειδικών ιατρών που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και στο άρθρο 25

1. *Εκπαίδευση κατά πλήρη απασχόληση των ειδικών ιατρών*

Η εκπαίδευση αυτή πραγματοποιείται σε ειδικές θέσεις αναγνωρισμένες από τις αρμόδιες αρχές.

Προϋποθέτει τη συμμετοχή στο σύνολο των ιατρικών δραστηριοτήτων του τμήματος όπου πραγματοποιείται η εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων των εφημεριών, ούτως ώστε ο ειδικευόμενες ιατρός να αφιερώνει σ' αυτήν την πρακτική και θεωρητική εκπαίδευση όλη την επαγγελματική του δραστηριότητα καθόλη τη διάρκεια της εβδομάδας εργασίας και κατά τη διάρκεια όλου του έτους, σύμφωνα με τον καθοριζόμενο από τις αρμόδιες αρχές τρόπο. Κατά συνέπεια, οι θέσεις αυτές είναι δεόντως αμειβόμενες.

Η εκπαίδευση αυτή δύναται να διακοπεί για λόγους όπως η στρατιωτική θητεία, επαγγελματικές αποστολές, κύηση, ασθένεια. Η διακοπή δεν δύναται να συντομεύσει τη συνολική διάρκεια της εκπαιδεύσεως.

2. *Εκπαίδευση κατά μερική απασχόληση των ειδικών ιατρών*

Η εκπαίδευση αυτή ανταποκρίνεται στις ίδιες απαιτήσεις με την εκπαίδευση κατά πλήρη απασχόληση, από την οποία διακρίνεται μόνο από τη δυνατότητα περιορισμού της συμμετοχής στις ιατρικές δραστηριότητες σε διάρκεια τουλάχιστον ίση με το ήμισυ αυτής που προβλέπονται στο σημείο 1 δεύτερο εδάφιο.

Οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε η συνολική διάρκεια και η ποιότητα της εκπαίδευσης κατά μερική απασχόληση των ειδικών ιατρών να μην είναι κατώτερες αυτών της εκπαιδεύσεως κατά πλήρη απασχόληση.

Κατά συνέπεια, η εκπαίδευση κατά μερική απασχόληση είναι δεόντως αμειβόμενη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ημερομηνίες από τις οποίες ορισμένα κράτη μέλη κατάργησαν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που αφορούν τη χορήγηση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 7

ΒΕΛΓΙΟ	
Χειρουργική θώρακος:	1η Ιανουαρίου 1983
Χειρουργική των αγγείων:	1η Ιανουαρίου 1983
Νευρολογία — Ψυχιατρική:	1η Αυγούστου 1987, εκτός από τα πρόσωπα που άρχισαν την εκπαίδευσή τους πριν από την ημερομηνία αυτή
Γαστρεντερολογική χειρουργική:	1η Ιανουαρίου 1983
ΔΑΝΙΑ	
Βιολογική αιματολογία:	1η Ιανουαρίου 1983, εκτός από τα πρόσωπα που άρχισαν την εκπαίδευσή τους πριν από την ημερομηνία αυτή και την ολοκλήρωσαν πριν από τα τέλη του 1988
Φυσιοθεραπεία:	1η Ιανουαρίου 1983, εκτός από τα πρόσωπα που άρχισαν την εκπαίδευσή τους πριν από την ημερομηνία αυτή και την ολοκλήρωσαν πριν από τα τέλη του 1988
Τροπική ιατρική:	1η Αυγούστου 1987, εκτός από τα πρόσωπα που άρχισαν την εκπαίδευσή τους πριν από την ημερομηνία αυτή
ΓΑΛΛΙΑ	
Ραδιολογία:	3 Δεκεμβρίου 1971
Νευρολογία — Ψυχιατρική:	31 Δεκεμβρίου 1971
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	
Ραδιολογία:	τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι δεν χορηγούνται πλέον για τις μορφές εκπαιδεύσεως που άρχισαν μετά τις 5 Μαρτίου 1982
Νευρολογία — Ψυχιατρική:	τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι δεν χορηγούνται πλέον για τις μορφές εκπαιδεύσεως που άρχισαν μετά τις 5 Μαρτίου 1982
ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ	
Ραδιολογία:	8 Ιουλίου 1984
Νευρολογία — Ψυχιατρική:	9 Ιουλίου 1984

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Τμήμα Α

Καταργούμενες οδηγίες
(που αναφέρονται στο άρθρο 44)

1. Οδηγία 75/362/ΕΟΚ
2. Οδηγία 75/363/ΕΟΚ

και οι διαδοχικές τους τροποποήσεις:

— οδηγία 81/1057/ΕΟΚ: μόνο όσον αφορά τις παραπομπές στις διατάξεις των καταργούμενων οδηγιών 75/362/ΕΟΚ και 75/363/ΕΟΚ που αναφέρονται στο άρθρο 1
— οδηγία 82/76/ΕΟΚ
— οδηγία 89/564/ΕΟΚ: μόνον τα άρθρα 1 έως 9
— οδηγία 90/658/ΕΟΚ: μόνον το άρθρο 1 σημεία 1 και 2 και το άρθο 2

3. Οδηγία 86/457/ΕΟΚ

Τμήμα Β

Κατάλογος προθεσμιών ενσωμάτωσης στην εθνική νομοθεσία
(που αναφέρονται στο άρθρο 44)

Οδηγία	*Λήξη προθεσμιών ενσωμάτωσης*
75/362/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 167 της 30. 6. 1975, σ. 1):	20 Δεκεμβρίου 1976 (*)
81/1057/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 385 της 31. 12. 1981, σ. 25):	30 Ιουνίου 1982
75/363/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 167 της 30. 6. 1975, σ. 14):	20 Δεκεμβρίου 1976 (**)
82/76/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 43 της 15. 2. 1982, σ. 21):	31 Δεκεμβρίου 1982
89/594/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 341 της 23. 11. 1989, σ. 19):	8 Μαΐου 1991
90/658/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 73):	1η Ιουλίου 1991
86/457/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 267 της 19. 9. 1986, σ. 36):	1η Ιανουαρίου 1995

(*) Την 1η Ιανουαρίου 1981 για την Ελλάδα, την 1η Ιανουαρίου 1986 για την Ισπανία και την Πορτογαλία.

(**) Την 1η Ιανουαρίου 1981 για την Ελλάδα, την 1η Ιανουαρίου 1986 για την Ισπανία και την Πορτογαλία. Για το έδαφος της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η Γερμανία λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή των άρθρων 2 έως 5 της οδηγίας 75/363/ΕΟΚ (άρθρα 24 έως 27 της παρούσας οδηγίας) πριν τις 3 Απριλίου 1992 (οδηγία 90/658/ΕΟΚ, άρθρο 2).

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Πίνακας αντιστοιχίας

Παρούσα	Οδηγία 75/362/ΕΟΚ	Οδηγία 75/363/ΕΟΚ	Οδηγία 86/457/ΕΟΚ	Οδηγία 81/1057/ΕΟΚ	Οδηγία 89/594/ΕΟΚ	Οδηγία 82/76/ΕΟΚ
Άρθρο 1	Άρθρο 1 και 24					
Άρθρο 2	Άρθρο 2					
Άρθρο 3	Άρθρο 3					
Άρθρο 4	Άρθρο 4					
Άρθρο 5	Άρθρο 5					
Άρθρο 6	Άρθρο 6					
Άρθρο 7	Άρθρο 7					
Άρθρο 8	Άρθρο 8					
Άρθρο 9 παράγραφος 1	Άρθρο 9 παράγραφος 1			Άρθρο 1		
Άρθρο 9 παράγραφος 2	Άρθρο 9 παράγραφος 2			Άρθρο 1		
Άρθρο 9 παράγραφος 3	Άρθρο 9 α παράγραφος 1					
Άρθρο 9 παράγραφος 4	Άρθρο 9 α παράγραφος 2					
Άρθρο 9 παράγραφος 5	Άρθρο 9 παράγραφος 3					
Άρθρο 9 παράγραφος 6					Άρθρο 9 παράγραφος 1	
Άρθρο 9 παράγραφος 7					Άρθρο 9 παράγραφος 2	
Άρθρο 10	Άρθρο 10					
Άρθρο 11	Άρθρο 11					
Άρθρο 12	Άρθρο 12					
Άρθρο 13	Άρθρο 13					
Άρθρο 14	Άρθρο 14					
Άρθρο 15	Άρθρο 15					
Άρθρο 16	Άρθρο 15a					
Άρθρο 17	Άρθρο 16					
Άρθρο 18	Άρθρο 17					
Άρθρο 19	Άρθρο 18					
Άρθρο 20	Άρθρο 20					
Άρθρο 21	Άρθρο 21					
Άρθρο 22	Άρθρο 22					
Άρθρο 23		Άρθρο 1				
Άρθρο 24		Άρθρο 2				
Άρθρο 25 παράγραφος 1		Άρθρο 3 παράγραφος 1				
Άρθρο 25 παράγραφος 2		Άρθρο 3 παράγραφος 2				
Άρθρο 25 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο		Άρθρο 3 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο				
Άρθρο 25 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο						Άρθρο 14

▼B

Παρούσα	Οδηγία 75/362/ΕΟΚ	Οδηγία 75/363/ΕΟΚ	Οδηγία 86/457/ΕΟΚ	Οδηγία 81/1057/ΕΟΚ	Οδηγία 89/594/ΕΟΚ	Οδηγία 82/76/ΕΟΚ
Άρθρο 26		Άρθρο 4				
Άρθρο 27		Άρθρο 5				
Άρθρο 28		Άρθρο 7				
Άρθρο 29		Άρθρο 8				
Άρθρο 30			Άρθρο 1			
Άρθρο 31			Άρθρο 2 παράγρα-φοι 1, 2 και 3			
Άρθρο 32			Άρθρο 3			
Άρθρο 33			Άρθρο 4			
Άρθρο 34			Άρθρο 5			
Άρθρο 35			Άρθρο 6			
Άρθρο 36			Άρθρο 7			
Άρθρο 37			Άρθρο 8			
Άρθρο 38			Άρθρο 9			
Άρθρο 39			Άρθρο 10			
Άρθρο 40			Άρθρο 11			
Άρθρο 41			Άρθρο 12 παράγρα-φος 2			
Άρθρο 42	Άρθρο 23		Άρθρο 2 παράγρα-φος 4			
Άρθρο 43	Άρθρο 26	Άρθρο 10				
Άρθρο 44						
Άρθρο 45	Άρθρο 27					
Παράρτημα I	Παράρτημα					
Παράρτημα II					Παράρτημα	